

Europeiska unionens officiella tidning

L 122

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

24 april 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 375/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd (initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete) 1**
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 ⁽¹⁾ 18**
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 377/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av Copernicusprogrammet och om upphävande av förordning (EU) nr 911/2010 ⁽¹⁾ 44**
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 378/2014 av den 3 april 2014 om ändring av förordning (EG) nr 1166/2008 vad gäller finansieringsramen för perioden 2014–2018 ⁽¹⁾ 67**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 375/2014

av den 3 april 2014

om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd (initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 214.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Solidaritet är en av unionens grundläggande värderingar, och man skulle i betydande utsträckning kunna få unionsmedborgarna att visa ökad solidaritet med människor i tredjeländer som löper risk för eller har drabbats av katastrofer orsakade av människor eller naturkatastrofer. Unionen är dessutom den största givaren av humanitärt bistånd och står för nästan 50 % av det humanitära biståndet i världen.
- (2) Frivilligarbete är ett konkret och synligt uttryck för solidaritet som gör det möjligt för enskilda att ställa sitt kunnande, sina färdigheter och sin tid till sina medmänniskors förfogande utan ekonomisk motivation.
- (3) Det finns ett behov av att vidareutveckla solidariteten med offren för kriser och katastrofer i tredjeländer och att göra det humanitära biståndet och frivilligarbetet i allmänhet mer känt och synligt bland unionsmedborgarna.
- (4) Unionens vision för det humanitära biståndet, som bland annat omfattar ett gemensamt mål, gemensamma principer och bästa praxis samt en gemensam ram för tillhandahållandet av unionens humanitära bistånd, anges i den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen med titeln *Europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd* ⁽²⁾ (nedan kallad *det europeiska konsensusdokumentet om humanitärt bistånd*). I det europeiska konsensusdokumentet om humanitärt bistånd understryks det att unionen är fast beslutet att tillämpa en behovsbaserad strategi samt att försvara och främja de grundläggande humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende. Det europeiska konsensusdokumentet om humanitärt bistånd bör vara vägledande för de åtgärder som genomförs av den europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd (nedan kallad *initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete*).
- (5) Unionens humanitära bistånd tillhandahålls i situationer där även andra instrument för utvecklingssamarbete, krishantering och civilskydd kan användas. Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete bör genomföras så att man skapar samstämmighet och komplementaritet och undviker överlappning med andra av unionens relevanta

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 mars 2014.

⁽²⁾ EUT C 25, 30.1.2008, s. 1.

politikområden och instrument, i synnerhet unionens humanitära bistånd, utvecklingssamarbete och civilskyddsmekanism som inrättas genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU ⁽¹⁾, det samordningscentrum för katastrofberedskap som inrättas genom det beslutet, och med Europeiska utrikestjänsten och EU:s delegationer i syfte att samordna unionens insatser vid humanitära kriser i tredjeländer.

- (6) Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete bör bidra till att stärka unionens kapacitet att tillhandahålla behovsbaserat humanitärt bistånd och stärka kapaciteten och motståndskraften i utsatta eller katastrofdrabbade samhällen i tredjeländer. Det är dessutom viktigt att främja samarbetet med berörda internationella organisationer, andra partner som ägnar sig åt humanitärt bistånd och lokala och regionala aktörer. Detta samarbete bör även bedrivas i enlighet med de åtgärder som FN vidtar, så att den centrala och övergripande samordnande roll som tillfaller FN:s kontor för samordning av humanitära frågor stärks.
- (7) De humanitära kriserna i världen, både sådana som orsakats av människan och naturkatastrofer, har ökat markant i antal och omfattning och blivit alltmer komplexa under årens lopp. Denna utveckling kommer sannolikt att hålla i sig, vilket ställer allt större krav på de humanitära aktörerna att tillhandahålla omedelbara, effektiva och samordnade insatser och ett stöd till lokalsamhällena i tredjeländer, för att göra dessa mindre sårbara och mer motståndskraftiga mot katastrofer.
- (8) Frivilligarbetare kan bidra till att stärka unionens kapacitet att tillhandahålla ett behovs- och principbaserat humanitärt bistånd och bidra till att öka effektiviteten i den humanitära sektorn när de har valts ut, utbildats och förberetts för sin utplacering på ett korrekt sätt, så att de har de färdigheter och den kompetens som de behöver för att kunna hjälpa de behövande på bästa möjliga sätt, under förutsättning att de kan räkna med relevant stöd och handledning på platsen för frivilligarbetet.
- (9) Det finns frivilligordningar både i Europa och i övriga världen som är inriktade på utplacering i tredjeländer. Dessa ordningar är ofta nationella och helt eller delvis inriktade på utvecklingsprojekt. Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete bör därför skapa ett mervärde genom att ge frivilligarbetare möjlighet att gemensamt bidra till humanitära insatser, vilket i sin tur stärker ett aktivt europeiskt medborgarskap. Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete kan även ge ett mervärde genom att främja gränsöverskridande samarbete mellan de organisationer som deltar i genomförandet av åtgärderna inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete, varigenom internationella förbindelser stärks, en positiv bild av unionen kan förmedlas i världen och intresset för alleuropeiska humanitära projekt främjas.
- (10) Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete bör vara kostnadseffektivt, komplettera befintliga nationella och internationella frivilligordningar utan att överlappa dem och vara inriktat på att ta itu med konkreta behov och luckor på det humanitära området.
- (11) Såsom betonades i kommissionens meddelande av den 23 november 2010 med titeln *EU-medborgarnas frivilligin-sats för att visa solidaritet: Inledande reflektioner om en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd* finns det för närvarande luckor inom humanitärt frivilligarbete som initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete skulle kunna fylla genom att tillhandahålla frivilligarbetare med den rätta profilen som sätts in vid rätt tidpunkt på rätt plats. Detta kan uppnås bland annat genom att man fastställer europeiska normer och förfaranden för identifiering och urval av humanitära frivilligarbetare och gemensamt överenskomna riktmärken för utbildning och förberedande av humanitära frivilligarbetare inför en utplacering, genom att man upprättar en databas över potentiella frivilligarbetare som identifieras utifrån behoven ute på fältet samt genom att frivilligarbetarna ges möjlighet att bidra till humanitära insatser inte bara i samband med en utplacering utan även genom arbete med administrativa uppgifter och frivilligverksamhet på nätet.
- (12) Det är av yttersta vikt att man kan garantera säkerheten för de frivilligarbetande och ge dem lämplig utbildning och möjlighet till regelbundet utbyte av information även med medlemsstaterna. EU-frivilliga för humanitärt arbete bör inte skickas på uppdrag i områden där det råder internationella eller inhemska väpnade konflikter.
- (13) Unionen genomför sina humanitära insatser utifrån behov och i partnerskap med genomförandeorganisationerna. Dessa organisationer bör spela en viktig roll vid genomförandet av initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete så att aktörerna på fältet garanteras ägarskap över insatserna och den potentiella nyttan av åtgärderna inom det initiativet maximeras. Unionen bör bland annat ge sådana organisationer ansvaret för identifieringen, urvalet, förberedandet och utplaceringen av de EU-frivilliga för humanitärt arbete och uppföljningen under och efter uppdraget, i enlighet med de normer och förfaranden som fastställts av kommissionen. Kommissionen bör dessutom vid behov kunna ta utbildade och väl förberedda frivilliga i anspråk för utplacering vid dess fältkontor för att verka i stödfunktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (14) I kommissionens meddelande av den 25 oktober 2011 med titeln *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar* anges att privata företag kan spela en viktig roll och bidra till unionens humanitära insatser, särskilt genom anställdas frivilligarbete.
- (15) Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete bör ge europeer i alla åldrar möjlighet att visa ett aktivt europeiskt engagemang. Initiativet bör därför bidra till att främja frivilligarbete över hela unionen och till de deltagande frivilligas personliga utveckling samt öka deras medvetenhet om interkulturella frågor, vilket därigenom ökar deras kompetens och gör dem mer anställningsbara på den globala marknaden.
- (16) I enlighet med unionens principer om lika möjligheter och icke-diskriminering bör alla medborgare och varaktigt bosatta från alla samhällsgrupper ha möjlighet att visa ett aktivt samhällsengagemang. Med hänsyn till att det humanitära biståndet medför särskilda utmaningar bör EU-frivilliga för humanitärt arbete vara minst 18 år och representera en mångfald av profiler och generationer, inklusive experter och kvalificerade personer som har gått i pension.
- (17) En tydlig rättslig ställning är en absolut nödvändig förutsättning för att frivilliga ska kunna utplaceras i länder utanför unionen. Villkoren för frivilligarbetarnas utplacering bör fastställas i ett kontrakt som bland annat bör omfatta säkerhets- och skyddsnormer för frivilligarbetarna, utsändar- och värdorganisationernas skyldigheter, försäkringsskydd samt ersättning för uppehälle, logi och andra relevanta kostnader. Förekomsten av lämpliga säkerhetsarrangemang är en förutsättning för att frivilligarbetare ska kunna utplaceras i tredjeländer.
- (18) Rekommendationerna i den politiska agendan för frivilligarbete i Europa och det arbete som utförs av europeiska och internationella organisationer för volontärarbete och FN:s volontärprogram bör, i relevanta fall, beaktas när man genomför insatser inom ramen för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.
- (19) Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete bör stödja behovsbaserade insatser som syftar till att stärka värdorganisationernas kapacitet avseende humanitärt bistånd i tredjeländer för att stärka den lokala beredskapen och förbättra insatserna vid humanitära kriser, samt för att säkra att de insatser som genomförs av EU-frivilliga för humanitärt arbete blir effektiva och får en varaktig effekt på plats genom riskhantering, beredskap och insatser vid katastrofer, handledning och utbildning i frivillighantering samt inom andra relevanta områden.
- (20) Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete bör i relevanta fall bidra till att stärka jämställdhetsperspektivet i unionens humanitära bistånd och främja adekvata humanitära insatser för de specifika behoven hos kvinnor och män i alla åldrar. Särskild vikt bör läggas på samarbete med kvinnogrupper och kvinnonätverk för att främja kvinnors deltagande och ledarskap inom humanitärt bistånd och dra nytta av deras kapacitet och expertis när det gäller att bidra till återhämtning, fredsbyggande och katastrofriskreducering samt att bygga upp motståndskraften i berörda samhällen.
- (21) I denna förordning fastställs en finansieringsram för budgetperiodens hela löptid, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (22) Tilldelningen av det ekonomiska biståndet bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾. På grund av den särskilda typen av åtgärder inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete är det lämpligt att föreskriva att ekonomiskt bistånd får tilldelas fysiska personer och offentligrättsliga eller privaträttsliga juridiska personer. Det är också viktigt att bestämmelserna i den förordningen följs, särskilt principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet som anges i denna.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (23) Vid arbetet med att uppnå målen med initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete och samtidigt säkerställa en optimal användning av de ekonomiska resurserna bör man ha som rättesnöre att genomförandet ska bli effektivare och pengarna användas bättre.
- (24) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder, bland annat för att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, återkräva medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och vid behov fastställa sanktioner. Lämpliga åtgärder bör vidtas för att förhindra oegentligheter och bedrägerier, liksom för att återvinna medel som förlorats, utbetalats felaktigt eller inte använts korrekt i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁾.
- (25) Det bör vara möjligt för tredjeländer, särskilt anslutande länder, kandidatländer, potentiella kandidater, partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och länderna i Europeiska frihandelsammanslutningen, att delta på grundval av samarbetsavtal.
- (26) Deltagande frivilliga och organisationer som genomför åtgärderna inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete från samarbetsländer, bör även följa och propagera för de principer som anges i det europeiska konsensusdokument om humanitärt bistånd, och då betona skyddet av det "humanitära utrymmet".
- (27) I syfte att kontinuerligt få återkoppling och genomföra förändringar samt öka flexibiliteten och effektiviteten vid tillämpningen av dessa förändringar bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på bestämmelser som rör normer för urvalet, administrationen och utplaceringen av EU-frivilliga för humanitärt arbete, ändring av resultatindikatorer och de tematiska prioriteringarna och anpassningen av procentsatserna för tilldelning av finansieringsramen för genomförandet av denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾. Granskningsförfarandet bör användas för antagandet av förfaranden för urval, administration och utplacering av EU-frivilliga för humanitärt arbete, certifieringsmekanismen, utbildningsprogrammet och det årliga arbetsprogrammet för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.
- (29) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (30) Den behandling av personuppgifter som sker inom ramen för denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt och proportionellt för att initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska kunna fungera väl. Alla personuppgifter kommer att behandlas av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽⁵⁾. Behandling av personuppgifter som företas av organisationer som genomför åtgärderna inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete, som är lagligt etablerade i unionen, omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGTL 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGTL 281, 23.11.1995, s. 31).

- (31) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och lämnade sitt yttrande den 23 november 2012 ⁽¹⁾.
- (32) Det är lämpligt att anpassa den här förordningens tillämpningsperiod till rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽²⁾. Därför bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd (nedan kallad *initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete*) som ska utgöra en ram för de europeiska frivilligarbetarnas gemensamma bidrag för att stödja och komplettera unionens humanitära insatser i tredjeländer.

I denna förordning fastställs regler och förfaranden för hur initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska fungera och regler för tillhandahållande av ekonomiskt bistånd.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på

1. urval, utbildning och utplacering av EU-frivilliga för humanitärt arbete som ska stödja och komplettera humanitärt bistånd i tredjeländer,
2. åtgärder för att stödja, främja och förbereda utplaceringar av EU-frivilliga som ska stödja och komplettera humanitärt bistånd i tredjeländer,
3. åtgärder inom och utanför unionen för att bygga upp värdorganisationernas kapacitet avseende humanitärt bistånd i tredjeländer.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *frivillig*: en person som av fri vilja och utan ekonomisk motivation väljer att delta i verksamhet som är till gagn för ett lokalsamhälle och samhället i stort.
- b) *frivilligkandidat*: en person som i enlighet med artikel 11.3 är behörig att ansöka om att delta i åtgärderna inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.
- c) *EU-frivillig för humanitärt arbete*: en frivilligkandidat som har valts ut, fått lämplig utbildning i enlighet med de särskilda normerna, förfarandena och referenskriterierna, bedömts vara behörig och registrerats som tillgänglig för utplacering för att stödja och komplettera humanitärt bistånd i tredjeländer.

⁽¹⁾ EUT C 100, 6.4.2013, s. 14.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

- d) *humanitärt bistånd*: verksamhet och insatser för att i tredjeländer tillhandahålla behovsbaserat katastrofbistånd i syfte att bevara liv, förhindra och lindra mänskligt lidande, och upprätthålla den mänskliga värdigheten i samband med katastrofer orsakade av människor och naturkatastrofer; det omfattar bistånd och hjälp- och skyddsinsatser vid eller direkt efter humanitära kriser, stödåtgärder för att ge tillträde till behövande och för att underlätta bistandsflödet samt åtgärder som ska förbättra katastrofberedskapen och katastrofriskreduceringen och bidra till att stärka motståndskraften och förmågan att hantera och återhämta sig från kriser.
- e) *tredjeländ*: ett land utanför unionen där de humanitära insatser och åtgärder som avses i led d genomförs.

Artikel 4

Mål

Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska bidra till att stärka unionens kapacitet att ge behovsbaserat humanitärt bistånd som syftar till att bevara liv, förhindra och lindra mänskligt lidande, upprätthålla den mänskliga värdigheten samt stärka kapaciteten och motståndskraften hos sårbara eller katastrofdrabbade samhällen i tredjeländer, framför allt genom katastrofberedskap, katastrofriskreducering och en starkt koppling mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd. Detta mål ska nås genom det mervärde som EU-frivilliga för humanitärt arbete ger tillsammans, det vill säga uttrycka unionens värderingar och solidaritet med behövande människor samt även på ett tydligt sätt främja känslan av ett europeisk medborgarskap.

Artikel 5

Allmänna principer

1. De insatser som genomförs inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska respektera de humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende samt stämma överens med det europeiska konsensusdokumentet om humanitärt bistånd.
2. De insatser som genomförs inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska fylla lokalsamhällenas humanitära behov och bistå värdorganisationerna samt syfta till att bidra till en ökad effektivitet i den humanitära sektorn.
3. Stor vikt ska fästas vid säkerheten för frivilligkandidaterna och EU-frivilliga för humanitärt arbete.
4. Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska främja behovsbaserade gemensamma insatser och gränsöverskridande partnerskap mellan deltagande frivilliga från olika länder och organisationer som genomför åtgärderna inom det initiativet enligt vad som avses i artikel 10.

Artikel 6

Samstämmighet och komplementaritet med unionens insatser

1. Vid genomförandet av denna förordning ska det sörjas för samstämmighet och komplementaritet med andra instrument och områden för unionens yttre åtgärder och med annan relevant unionspolitik, särskilt politiken för humanitärt bistånd, utvecklingssamarbete och unionens civilskyddsmekanism, samtidigt som man ska undvika dubbelarbete och överlappningar och ser till att det humanitära arbetet styrs av de principer om humanitärt arbete som avses i artikel 5.1 i den här förordningen. Särskild vikt ska fästas vid att det skapas en smidig övergång mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska samarbeta för att uppnå större effektivitet genom att säkerställa konsekvens och samstämmighet mellan relevanta nationella frivilligordningar och de insatser som genomförs inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete. Dessa åtgärder ska bygga på relevant god praxis och befintliga program samt, i tillämpliga fall, dra nytta av etablerade europeiska nätverk.
3. Unionen ska främja ett samarbete med relevanta internationella organisationer och andra partner som ägnar sig åt humanitärt bistånd och lokala och regionala aktörer vid genomförande av åtgärderna inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.

För att främja samstämmigheten i de internationella insatserna vid humanitära kriser ska man se till att de åtgärder som vidtas inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete är förenliga med de åtgärder som FN vidtar, så att den centrala och övergripande samordnande roll som tillfaller FN:s kontor för samordning av humanitära frågor stärks.

Artikel 7

Operativa mål

1. Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska sträva efter att uppfylla följande operativa mål:

a) Bidra till att öka och förbättra unionens förmåga att tillhandahålla humanitärt bistånd.

Följande indikatorer ska användas för att mäta resultaten när det gäller uppfyllandet av detta operativa mål:

- Antalet EU-frivilliga för humanitärt arbete som utplacerats eller som är redo att utplaceras och som besitter de kvalifikationer som krävs och antalet EU-frivilliga för humanitärt arbete som har fullgjort sitt uppdrag.
- Antalet personer som får del av humanitärt bistånd genom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete samt genomsnittskostnaden för varje person som får hjälp.
- Graden av tillfredsställelse hos utplacerade EU-frivilliga för humanitärt arbete och hos utsändar- och vårdorganisationerna när det gäller EU-frivilligas faktiska humanitära bidrag på fältet.

b) Förbättra de frivilligarbetandes färdigheter, kunskaper och kompetens på området humanitärt bistånd samt villkoren för deras insats.

Följande indikatorer ska användas för att mäta resultaten när det gäller uppfyllandet av detta operativa mål:

- Antalet utbildade frivilligkandidater och frivilliga som har godkänts efter utbildningen.
- Antalet certifierade utsändarorganisationer som tillämpar normerna och förfarandena för administration av frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete.
- Graden av tillfredsställelse hos de utbildade och utplacerade EU-frivilliga och hos utsändar- och vårdorganisationerna när det gäller kvaliteten på utbildningen och frivilligarbetarnas kunskapsnivåer och kompetens samt uppfyllandet av och lämpligheten i normerna och förfarandena för administration av frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete.

c) Bygga upp vårdorganisationernas kapacitet och främja frivilligarbete i tredjeländer.

Följande indikatorer ska användas för att mäta resultaten när det gäller uppfyllandet av detta operativa mål:

- Kapacitetsuppbyggnadsåtgärder i tredjeländer (antal och typer).
- Antalet personal och frivilligarbetande från tredjeländer som deltar i kapacitetsuppbyggnadsåtgärder.
- Graden av tillfredsställelse hos vårdorganisationernas personal och hos frivilligarbetare från tredjeländer som deltar i kapacitetsuppbyggnadsåtgärder, när det gäller kvaliteten på och effektiviteten i insatserna.

d) Sprida unionens principer för humanitärt bistånd enligt det europeiska konsensusdokumentet om humanitärt bistånd.

Följande indikatorer ska användas för att mäta resultaten när det gäller uppfyllandet av detta operativa mål:

- Antalet och typen av informations- och kommunikationsåtgärder samt medvetandegörande åtgärder och kostnaden för dessa.

e) Öka samstämmighet och konsekvens i frivilligarbetet i alla medlemsstater i syfte att ge unionsmedborgarna ökad möjlighet att delta i humanitär verksamhet och i humanitära insatser.

Följande indikatorer ska användas för att mäta resultaten när det gäller uppfyllandet av detta operativa mål:

- Antalet certifierade utsändarorganisationer.
- Antalet och typen av tekniskt stöd för utsändarorganisationer.
- Spridning och kopiering av normerna och förfarandena för administration av frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete av andra frivilligordningar.

2. De indikatorer som avses i punkterna 1 a–e ska efter behov användas för övervakningen, utvärdering och översyn av resultaten. De är vägledande och kan ändras genom delegerade akter enligt artikel 24 för att ta hänsyn till de erfarenheter som resultatmätningen ger.

KAPITEL II

ÅTGÄRDER INOM INITIATIVET EU-FRIVILLIGA FÖR HUMANITÄRT ARBETE

Artikel 8

Åtgärder inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete

Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska sträva efter att uppfylla de mål som anges i artiklarna 4 och 7 genom att genomföra följande insatser:

- Utarbetande och upprätthållande av normer och förfaranden för frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete.
- Utarbetande och upprätthållande av en certifieringsmekanism för utsändar- och värdorganisationer.
- Identifiering och urval av frivilligkandidater.
- Införande av ett utbildningsprogram och stöd till utbildning och praktikplatser.
- Inrättande, upprätthållande och uppdatering av en databas över EU-frivilliga för humanitärt arbete.
- Utplacering av EU-frivilliga för humanitärt arbete som ska stödja och komplettera humanitärt bistånd i tredjeländer.
- Uppbyggnad av värdorganisationernas kapacitet.
- Upprättande och administration av ett nätverk för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.
- Kommunikation och åtgärder för att öka medvetenheten.
- Kompletterande åtgärder som främjar ansvar, öppenhet och effektivitet inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.

Artikel 9

Normer och förfaranden för frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete

1. Utifrån befintlig relevant praxis ska kommissionen upprätta normer och förfaranden som omfattar de villkor, arrangemang och krav som ska tillämpas av utsändar- och värdorganisationer när de identifierar, väljer ut, förbereder, administrerar och utplacerar frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete till stöd för humanitära biståndsin-satser i tredjeländer.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade enligt artikel 24 för att upprätta normer rörande
- en kompetensram som ska användas för identifiering, urval och förberedelse av frivilliga till lägre och högre poster,
 - bestämmelser som säkerställer lika möjligheter och icke-diskriminering vid identifierings- och urvalsprocessen,
 - bestämmelser som säkerställer att utsändar- och värdorganisationerna följer relevant nationell rätt och unionsrätt såväl som lagstiftningen i värdlandet,

- normer som reglerar partnerskapen mellan utsändar- och värdorganisationerna,
 - bestämmelser för erkännande av den förmåga och kompetens som EU-frivilliga för humanitärt arbete har fått i enlighet med befintliga relevanta unionsinitiativ.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa följande
- förfaranden för identifiering, urval och nödvändig förberedande utbildning för frivilligkandidater, inklusive praktikplatser i relevanta fall,
 - bestämmelser för utplacering och administration av EU-frivilliga för humanitärt arbete i tredjeländer, däribland övervakning på fältet, fortsatt stöd genom handledning, mentorskap, ytterligare utbildning, nödvändiga arbetsförhållanden och stöd efter utplaceringen,
 - tillhandahållande av försäkringsskydd och täckning av de frivilligas levnadskostnader, inklusive traktamente, logi, resor och andra relevanta utgifter,
 - förfaranden som ska följas före, under och efter utplaceringen för att säkerställa att aktsamhetskravet iakttas och att lämpliga säkerhets- och skyddsåtgärder vidtas, inklusive evakueringsplaner av medicinska skäl och säkerhetsplaner som omfattar nödevakuering från tredjeländer, däribland nödvändiga förfaranden för kontakt med nationella myndigheter,
 - förfaranden för övervakning och bedömning av de enskilda insatserna från EU-frivilliga för humanitärt arbete.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.2.

Artikel 10

Certifieringsmekanism för utsändar- och värdorganisationer

1. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, utveckla en certifieringsmekanism i samarbete, när så är lämpligt, med andra partner som ägnar sig åt humanitärt bistånd, för att säkerställa att utsändarorganisationerna följer de normer och förfaranden som anges i artikel 9, och en differentierad certifieringsmekanism för värdorganisationerna.

Kommissionen ska utifrån befintliga relevanta certifieringsmekanismer och certifieringsförfaranden fastställa förfarandet för certifieringsmekanismens funktion genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.2.

2. Vid utformningen av certifieringsmekanismen ska kommissionen eftersträva synergieffekter med kommissionens partnerskapsinstrument på det humanitära området och befintliga humanitära normer i syfte att förenkla administrationen. Certifieringsmekanismen ska vara inkluderande och icke-diskriminerande gentemot alla typer av stödberättigade organisationer.

3. Utsändarorganisationerna kan komma i fråga för certifiering om

- a) de följer de normer och förfaranden som avses i artikel 9,
- b) de är aktiva på området humanitärt bistånd enligt definitionen i artikel 3 d, och
- c) de tillhör någon av följande kategorier:
 - i) Icke-statliga organisationer som drivs utan vinstsyfte, vilka har bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning och vars huvudkvarter är beläget inom unionen.
 - ii) Offentligrättsliga organ av civil karaktär som lyder under en medlemsstats lagstiftning.
 - iii) Icke-statliga organisationer som drivs utan vinstsyfte som är etablerade i de länder som avses i artikel 23, om de uppfyller de villkor som anges i den artikeln och i de däri angivna avtalen.
 - iv) Offentligrättsliga organ av civil karaktär som är etablerade i de länder som avses i artikel 23, om de uppfyller de villkor som anges i den artikeln och i de däri angivna avtalen.
 - v) Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.

4. Organisationer i tredjeländer kan komma i fråga som värdorganisationer om
 - a) de följer normerna och förfarandena i artikel 9,
 - b) de är aktiva på området humanitärt bistånd enligt definitionen i artikel 3 d, och
 - c) de tillhör någon av följande kategorier:
 - i) Icke-statliga organisationer som drivs utan vinstsyfte, och som bedriver verksamhet eller är etablerade i ett tredjeland i enlighet med det landets lagstiftning.
 - ii) Offentligrättsliga organ av civil karaktär som lyder under ett tredjelands lagstiftning.
 - iii) Internationella organ och organisationer.
5. Utan att det påverkar de krav som anges i punkterna 3 och 4 kan utsändar- och värdorganisationer genomföra åtgärder inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete i samarbete med privata vinstdrivande organisationer.
6. På grundval av en föregående behovsprövning kan de utsändarorganisationer som ska certifieras dra nytta av den tekniska stöd som syftar till att stärka deras kapacitet att delta i initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete, och säkerställa att de uppfyller de normer och förfaranden som anges i artikel 9.

Värdorganisationer som ska certifieras kan också dra nytta av den stöd som avses i första stycket inom ramen för de åtgärder som avses i artikel 15.
7. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över certifierade utsändar- och värdorganisationer vid lämplig tidpunkt efter certifieringen.

Artikel 11

Identifiering och urval av frivilligkandidater

1. De certifierade utsändarorganisationerna ska identifiera och välja ut frivilliga som ska utbildas efter en förhandsbedömning av behoven i tredjeländer utförd av utsändar- eller värdorganisationer eller andra relevanta aktörer.
2. Identifieringen och urvalet av frivilligkandidater ska ske i överensstämmelse med de normer och förfaranden som avses i artikel 9 och respektera principerna om icke-diskriminering och lika möjligheter.
3. Följande personer som är minst 18 år kan komma i fråga som frivilligkandidater:
 - a) unionsmedborgare,
 - b) tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatt i unionen, och
 - c) medborgare i något av de länder som avses i artikel 23.1 i enlighet med de villkor som anges i den artikeln.

Artikel 12

Utbildningsprogram och stöd till utbildning och praktikplatser

1. På grundval av befintliga program och förfaranden och i tillämpliga fall med deltagande av specialiserade institutioner ska kommissionen upprätta ett utbildningsprogram för att förbereda frivilligkandidaterna för utplacering för att stödja och komplettera det humanitära biståndet.
2. Frivilligkandidater som har identifierats och valts ut i enlighet med artikel 11 kan ansöka om att delta i det utbildningsprogram som genomförs av kvalificerade organisationer. Omfattningen av och innehållet i den utbildning som ges till varje enskild frivilligkandidat ska upprättas av den berörda certifierade utsändarorganisationen i samråd med den certifierade värdorganisationen, på grundval av den berörda frivilligkandidatens behov, och med hänsyn till dennes tidigare erfarenhet och den planerade utplaceringen.
3. Frivilligkandidaterna kan som en del av sin utbildning, särskilt när det gäller förberedandet inför en utplacering, åläggas att genomgå en praktiktjänstgöring vid en certifierad utsändarorganisation, om möjligt i ett annat land än det egna ursprungslandet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska de frivilligkandidater som inte fått någon praktikplats när så är lämpligt kunna få ytterligare förberedande utbildning som är skräddarsydd för behoven och de särskilda omständigheterna vid utplaceringen. Denna förberedelse och praktiktjänstgöringen ska ske i överensstämmelse med de normer och förfaranden som avses i artikel 9.
5. Utbildningsprogrammet ska omfatta en bedömning av huruvida frivilligkandidaten är redo att utplaceras för att stödja och komplettera humanitär verksamhet i tredjeländer och att möta de lokala behoven. Bedömningen ska göras tillsammans med utsändarorganisationerna.
6. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta arrangemangen för utbildningsprogrammet och förfarandet för bedömning av om frivilligkandidaten är redo för en utplacering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.2.

Artikel 13

Databas över EU-frivilliga för humanitärt arbete

1. Frivilligkandidater som på ett framgångsrikt sätt genomgått den bedömning som avses i artikel 12.5 ska betraktas som EU-frivilliga för humanitärt arbete och ska vara behöriga att utplaceras. De ska därmed tas upp i databasen över EU-frivilliga för humanitärt arbete.
2. Kommissionen ska inrätta, upprätthålla och uppdatera databasen över EU-frivilliga, med uppgifter om de EU-frivilligas tillgänglighet och behörighet för utplacering, samt fastställa villkoren för tillgång till och användande av den. Behandlingen av de personuppgifter som har samlats in för denna databas ska, i tillämpliga fall, genomföras i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 14

Utplacering av EU-frivilliga för humanitärt arbete i tredjeländer

1. EU-frivilliga för humanitärt arbete som är upptagna i databasen får placeras ut för att stödja och komplettera humanitärt bistånd enligt definitionen i artikel 3 d
 - a) av certifierade utsändarorganisationer till värdorganisationer i tredjeländer, eller
 - b) i tillämpliga fall av kommissionen till dess lokalkontor för det humanitära biståndet för stöduppgifter.
2. Utplaceringen ska tillgodose de verkliga behov som framförts på lokal nivå av värdorganisationerna.
3. När det gäller utplaceringar enligt punkt 1 a ska de certifierade utsändarorganisationerna se till att de normer och förfaranden som avses i artikel 9 följs. EU-frivilliga ska inte skickas på uppdrag i områden där det råder internationella eller inhemska väpnade konflikter.
4. Certifierade utsändarorganisationer ska informera relevanta nationella myndigheter i medlemsstaterna och andra deltagande länder i enlighet med artikel 23, innan en av deras medborgare skickas ut som EU-frivillig för humanitärt arbete i enlighet med de normer och förfaranden som avses i artikel 9.
5. De särskilda villkoren för EU-frivilligas utplacering och deras roll ska, i nära samarbete med värdorganisationerna, anges i ett kontrakt mellan utsändarorganisationerna och de EU-frivilliga, vilket bland annat ska ange de EU-frivilligas rättigheter och skyldigheter, utplaceringens varaktighet, utplaceringsort och de EU-frivilligas uppgifter.
6. När det gäller utplaceringar enligt punkt 1 b ska kommissionen med de EU-frivilliga för humanitärt arbete ingå ett kontrakt om utplacering för frivilligarbete i vilket de närmare detaljerna och villkoren för utplaceringen anges. Ett kontrakt om utplacering för frivilligarbete gör inte att en frivilligarbetare omfattas av de rättigheter och skyldigheter som följer av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGL L 56, 4.3.1968, s. 1).

7. Varje EU-frivillig för humanitärt arbete ska ha en mentor som är utsedd av värdorganisationen och som ska handleda och stödja honom eller henne under utplaceringen.

Artikel 15

Uppbyggnad av värdorganisationernas kapacitet att ta emot humanitärt bistånd

På grundval av utsändar- eller värdorganisationers eller andra relevanta aktörers förhandsbedömning av behoven i tredjeländer, ska kommissionen stödja åtgärder som har till syfte att stärka värdorganisationernas kapacitet avseende humanitärt bistånd, i syfte att stärka den lokala beredskapen och förbättra insatserna vid humanitära kriser och säkerställa att de insatser som genomförs av EU-frivilliga för humanitärt arbete blir effektiva och får en varaktig verkan, bland annat

- a) riskhantering, beredskap och insatser vid katastrofer, handledning och utbildning i administrationen av frivilligarbetare samt andra områden som är relevanta för personal och frivilligarbetare från värdorganisationer,
- b) utbyte av bästa praxis, tekniskt bistånd, partnersamverkanprogram och utbyte av personal och frivilligarbetare samt inrättande av nätverk och andra relevanta åtgärder.

Artikel 16

Nätverk för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete

1. Kommissionen ska inrätta och förvalta ett nätverk för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete, bestående av:
 - a) Frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete som deltar eller har deltagit i initiativet.
 - b) Utsändar- och värdorganisationer.
 - c) Representanter för medlemsstaterna och Europaparlamentet.
2. Nätverket för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska framför allt
 - a) underlätta kontakterna och fungera som en plattform för kunskapsspridning, rådgivning, information och utbyte av bästa praxis samt för de behovsbedömningar som avses i artikel 21.3,
 - b) underlätta partnerskapsbyggande och utveckling av gemensamma projekt för utplacering och kapacitetsbyggande verksamhet som inkluderar utsändarorganisationer från hela unionen samt värdorganisationer i tredjeländer,
 - c) skapa en grund att bygga vidare på efter åtgärderna inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete i syfte att uppnå kontinuerliga förbättringar och en effektiv övervakning och utvärdering,
 - d) skapa möjligheter till frivilligverksamhet via internet inom projekt som hör samman med initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.

Artikel 17

Kommunikation och åtgärder för att öka medvetenheten

1. Kommissionen ska stödja allmänna informations- och kommunikationsåtgärder samt medvetandehöjande åtgärder i syfte att främja synligheten för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete och uppmuntra till frivilligverksamhet på området humanitärt bistånd inom unionen och dess medlemsstater samt i sådana tredjeländer som kan komma i fråga för åtgärder inom det initiativet.
2. Kommissionen ska utarbeta en kommunikationsplan för initiativets mål, åtgärder och synliga resultat, med en beskrivning av informationsåtgärderna och åtgärderna för att sprida kunskap till allmänheten, särskilt till framtida potentiella frivilligkandidater och målgruppen för de åtgärder som genomförs inom det initiativet. Denna kommunikationsplan ska genomföras av kommissionen och av mottagarna, i synnerhet utsändar- och värdorganisationerna, samt de EU-frivilliga för humanitärt arbete.

KAPITEL III

PROGRAMPLANERING OCH TILLDELNING AV MEDEL

Artikel 18

Stödberättigande åtgärder

1. De insatser som avses i artikel 8 ska vara berättigade till ekonomiskt bistånd, bland annat de åtgärder som är nödvändiga för deras genomförande och nödvändiga åtgärder som har till syfte att förbättra samordningen mellan initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete och andra relevanta ordningar på nationell och internationell nivå som bygger på befintlig bästa praxis.
2. Det ekonomiska bistånd som avses i punkt 1 kan också täcka sådana utgifter för förberedande insatser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete och uppfyllandet av dess mål.
3. Utgifter som avses i punkt 2 kan särskilt omfatta studier, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder i enlighet med artikel 17, inbegripet institutionell information om unionens politiska prioriteringar, i den utsträckning som dessa anknyter till målen för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete, utgifter som gäller it-nätverk för behandling och utbyte av information (bl.a. sammankoppling med befintliga och framtida sektorsövergripande system för datautbyte och därmed sammanhängande utrustning) samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen har.

Artikel 19

Mottagare av ekonomiskt stöd

Ekonomiskt stöd enligt denna förordning kan ges till fysiska och juridiska personer, både privat- och offentligrättsliga, som därefter ska betraktas som mottagare av ekonomiskt bistånd i den mening som avses i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 20

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning för perioden 1 januari 2014–31 december 2020 ska vara 147 936 000 EUR i löpande priser. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen. Vid behov kan betalningsbemyndiganden tas upp i budgeten efter 2020 för att täcka liknande utgifter och möjliggöra hantering av betalningar av åtgärder som ännu inte slutförts till den 31 december 2020.
2. Den finansieringsram som avses i punkt 1 ska under perioden 2014–2020 fördelas i enlighet med de operativa mål, tematiska prioriteringar och procentandelar som anges i bilagan.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 för att ändra prioriteringar och anpassa var och en av sifferuppgifterna i bilagan med mer än 10 och upp till 20 procentenheter. En sådan anpassning ska endast äga rum till följd av kommissionens granskning av de tematiska prioriteringarna och procentsatserna i bilagan mot bakgrund av den preliminära utvärdering som avses i artikel 27.4 b, varvid de delegerade akterna ska antas senast den 30 juni 2018.
4. Om det vid en nödvändig revision av de budgetresurser som finns tillgängliga för katastrofinsatser föreligger tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att revidera var och en av sifferuppgifterna i bilagan med mer än 10 och upp till 20 procentenheter, inom ramen för de tillgängliga budgetanslagen och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 25.

Artikel 21

Olika slag av finansiell medverkan och genomförandeförfaranden

1. Kommissionen ska genomföra unionens ekonomiska bistånd i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
2. Ekonomiskt bistånd enligt denna förordning kan tillhandahållas i alla de former som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. Kommissionen ska för att genomföra denna förordning genom genomförandeakter anta ett årligt arbetsprogram för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.2. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla målbeskrivningar, förväntade resultat, genomförandemetoder och beloppet för de relaterade totalkostnaderna. Det ska även innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, uppgifter om det belopp som ska anslås till varje åtgärd, i lämpliga fall med beaktande av bedömda behov, och en vägledande tidsplan för genomförandet. När det gäller bidrag ska det årliga arbetsprogrammet ange prioriteringar, de viktigaste utvärderingskriterierna och högsta samfinansieringssats. Det årliga arbetsprogrammet ska även beskriva tredjeländers deltagande enligt de villkor som avses i artikel 23.

Artikel 22

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete, med förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.
2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska ha rätt att, i enlighet med förfarandena i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av unionsfinansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansierats inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska befogenheten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner med tillbörlig respekt för alla processrättsliga skyddsregler uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och andra avtal som ingås vid genomförandet av denna förordning.

KAPITEL IV

SAMARBETE MED ANDRA LÄNDER

Artikel 23

Samarbete med andra länder

1. Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska vara öppet för
 - a) medborgare och utsändarorganisationer från anslutande länder, kandidatländer, potentiella kandidater och partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och allmänna villkor och bestämmelser för deltagande i unionens program som gäller för dessa länder enligt respektive ramavtal och beslut av associeringsrådet eller liknande arrangemang,
 - b) medborgare och utsändarorganisationer från länderna i Europeiska frihandelssammanslutningen, som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med villkoren i EES-avtalet,
 - c) medborgare och utsändarorganisationer från andra europeiska länder, förutsatt att det ingås bilaterala avtal med dessa länder.
2. Deltagande frivilligarbetare och organisationer som genomför åtgärderna inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete, från samarbetande länder, ska även följa de allmänna principer som beskrivs i artikel 4.
3. Samarbete med deltagande länder som avses i punkt 1 ska, i tillämpliga fall, grunda sig på tilläggsanslag från deltagande länder, som ska ställas till förfogande i enlighet med förfaranden som ska överenskommas med dessa länder.

KAPITEL V

DELEGERING AV BEFOGENHETER OCH GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 24

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2, 9.2 och 20.3 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 25 april 2014.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.2, 9.2 och 20.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.2, 9.2 och 20.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25

Skyndsamt förfarande

1. I undantagsfall och vid vederbörligt motiverade omständigheter ska delegerade akter som antas enligt denna artikel träda i kraft utan dröjsmål och tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 26

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 17.1 i rådets förordning (EG) nr 1257/96 ⁽¹⁾. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VI

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 27

Övervakning och utvärdering

1. Åtgärder inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete som får ekonomiskt bistånd ska regelbundet övervakas så att genomförandet kan följas, och regelbundet utvärderas genom oberoende externa utvärderingar så att det kan bedömas hur effektiva de är och vilken inverkan de har i förhållande till målen för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete. Övervakningen och utvärderingen ska omfatta de rapporter som anges i punkt 4 och annan verksamhet som rör specifika aspekter av denna förordning och som kan inledas närsomhelst under dess genomförande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

2. Utsändarorganisationer som placerar ut EU-frivilliga för humanitärt arbete utanför unionen ska ha ansvaret för övervakningen av deras verksamhet och ska lägga fram regelbundna övervakningsrapporter för kommissionen, varvid enskilda frivilligarbetares samtliga rättigheter vad gäller skydd av personuppgifter ska respekteras.
3. I utvärderingarna ska man utnyttja befintliga utvärderingsnormer, inklusive de som utvecklats av OECD:s biståndskommitté, i syfte att mäta vilka långsiktiga effekter initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete har på det humanitära biståndet. I utvärderingsfasen ska kommissionen se till att det hålls regelbundna samråd med alla relevanta aktörer, bland annat frivilliga, utsändar- och värdorganisationer, lokalbefolkningar som fått bistånd, humanitära organisationer och fältarbetare. Utvärderingsresultaten ska beaktas vid programutformningen och resursfördelningen.
4. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet överlämna
 - a) årsrapporter där man utvärderar framstegen i genomförandet av denna förordning och presenterar resultaten samt i möjligaste mån redogör för de viktigaste slutsatserna,
 - b) en preliminär utvärderingsrapport om de resultat som uppnåtts och om de kvalitativa och kvantitativa aspekterna av genomförandet av denna förordning, bland annat hur initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete har påverkat den humanitära sektorn och hur kostnadseffektivt programmet har varit, under de första tre åren av dess genomförande, senast den 31 december 2017,
 - c) ett meddelande om det fortsatta genomförandet av denna förordning, vilket ska bygga på den preliminära utvärderingsrapport som anges i led b i denna punkt senast den 31 december 2018,
 - d) en efterhandsutvärdering av genomförandet under den sjuåriga budgetperioden senast den 31 december 2021.
5. Kommissionen ska se över de åtgärder som fastställs i denna förordning senast den 1 september 2019 och ska, i tillämpliga fall efter att ha slutfört den preliminära utvärderingsrapport som avses i punkt 4 b i denna artikel, följa upp denna översyn med ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.
6. Kommissionen ska också regelbundet underrätta Europeiska utrikestjänsten om verksamheten inom ramen för initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete i enlighet med relevanta samarbetsarrangemang.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA

OPERATIVA MÅL, TEMATISKA PRIORITERINGAR OCH PROCENTSATSER FÖR TILLDELNING AV FINANSIERINGSRAMEN FÖR GENOMFÖRANDET AV DENNA FÖRORDNING*Tematisk prioritering 1***Utplacering av EU-frivilliga för humanitärt arbete som ska stödja och komplettera humanitärt bistånd.**

Denna tematiska prioritering ska behandla det operativa målet enligt artikel 7.1 a (Bidra till att öka och förbättra unionens förmåga att tillhandahålla humanitärt bistånd):

- uppbyggande av motståndskraft och riskhantering vid katastrofer i sårbara, känsliga och katastrofdrabbade länder samt glömda kriser, inklusive kapacitetsbyggande av EU-frivilliga för humanitärt arbete samt åtgärder inom följande steg av katastrofhanteringscykeln: katastrofförebyggande, katastrofberedskap och katastrofriskreducering samt återhämtning från naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan: 31 % +/- 10 procentenheter,
- stöd till nödsatser, inklusive kapacitetsbyggande av EU-frivilliga för humanitärt arbete och verksamhet inom logistik och transport, samordning, projektledning, ekonomi och administration, kommunikation och propagering för insatser: 10 % +/- 8 procentenheter.

*Tematisk prioritering 2***Kapacitetsbyggnad för EU-frivilliga för humanitärt arbete och genomförandeorganisationer: 55 % +/- 10 procentenheter:**

Denna tematiska prioritering ska behandla det operativa målet enligt artikel 7.1 b (Förbättra de frivilligarbetandes färdigheter, kunskaper och kompetens på området humanitärt bistånd samt villkoren för deras insats); artikel 7.1 c (Bygga upp värdorganisationernas kapacitet och främja frivilligarbete i tredjeländer); och artikel 7.1 e (Öka samstämmigheten och konsekvensen i frivilligarbetet i alla medlemsstater i syfte att ge unionsmedborgarna ökad möjlighet att delta i humanitär verksamhet och i humanitära insatser):

- Utbildning och praktik för frivilligkandidater.
- Kapacitetsbyggande för värdorganisationer för humanitärt bistånd, inklusive stöd för att genomgå certifiering.
- Certifiering/tekniskt stöd för utsändarorganisationer.

*Tematisk prioritering 3***Stödåtgärder: 4 % +/- 2 procentenheter**

Denna tematiska prioritering ska behandla det operativa målet enligt artikel 7.1 d (Sprida unionens principer för humanitärt bistånd enligt det europeiska konsensusdokumentet om humanitärt bistånd).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 376/2014**av den 3 april 2014****om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) En hög allmän säkerhetsnivå bör säkerställas för den civila luftfarten i unionen, och varje ansträngning bör göras för att minska antalet olyckor och tillbud så att allmänheten kan känna förtroende för lufttransporter.
- (2) Antalet dödsolyckor inom den civila luftfarten har varit relativt konstant under det senaste årtiondet. Antalet olyckor kan dock komma att öka under de kommande årtiondena till följd av lufttrafikökningen och luftfartygens ökande tekniska komplexitet.
- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 ⁽³⁾ syftar till att förebygga olyckor genom att underlätta genomförandet av snabba, effektiva och högkvalitativa säkerhetsutredningar. Denna förordning bör inte vara ett hinder för det förfarande för utredning av olyckor och tillbud som hanteras av nationella myndigheter för säkerhetsutredning i enlighet med förordning (EU) nr 996/2010. Vid en olycka eller ett allvarligt tillbud ska underrättelsen om händelsen också omfattas av förordning (EU) nr 996/2010.
- (4) Nu gällande unionslagstiftningsakter, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 ⁽⁴⁾ och tillhörande genomförandeförordningar, innehåller krav på att vissa organisationer ska införa system för rapportering av händelser inom ramen för deras säkerhetsledningssystem. Efterlevnad av förordning (EG) nr 216/2008 och tillhörande genomförandeförordningar bör inte befria organisationer från skyldigheten att efterleva denna förordning. På samma sätt bör inte efterlevnad av denna förordning befria organisationer från skyldigheten att efterleva förordning (EG) nr 216/2008 och tillhörande genomförandeförordningar. Detta bör dock inte leda till att två parallella system för rapportering skapas, utan förordning (EG) nr 216/2008, dess genomförandeförordningar och den här förordningen bör ses som ett komplement till varandra.
- (5) Erfarenheten visar att en olycka ofta föregås av säkerhetsrelaterade tillbud och brister som visar att det finns säkerhetsrisker. Säkerhetsinformation är därför en viktig resurs när det gäller att upptäcka potentiella säkerhetsrisker. Även om förmågan att dra lärdom av en olycka är av avgörande betydelse, har rent reaktiva system dessutom visat sig vara av begränsad betydelse när det gäller att kontinuerligt bidra till förbättringar. Reaktiva system bör

⁽¹⁾ EUT C 198, 10.7.2013, s. 73.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 av den 20 oktober 2010 om utredning och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart och om upphävande av direktiv 94/56/EG (EUT L 295, 12.11.2010, s. 35).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG (EUT L 79, 19.3.2008, s. 1).

därför kompletteras med proaktiva system som använder sig av andra typer av säkerhetsinformation i syfte att faktiskt förbättra flygsäkerheten. Unionen, dess medlemsstater, Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (nedan kallad *byrån*) och organisationerna bör bidra till att förbättra flygsäkerheten genom att införa mer proaktiva och evidensbaserade säkerhetssystem som är inriktade på att förebygga olyckor genom analys av all relevant säkerhetsinformation, inbegripet information om händelser inom civil luftfart.

- (6) För att förbättra flygsäkerheten bör relevant information om civil luftfart rapporteras, samlas in, lagras, skyddas, utbytas, spridas och analyseras, och lämpliga säkerhetsåtgärder bör vidtas på grundval av den information som samlas in. Denna proaktiva och evidensbaserade strategi bör genomföras av medlemsstaternas relevanta luftfartssäkerhetsmyndigheter, av organisationer som en del av de egna säkerhetsledningssystemen och av byrån.
- (7) Införandet av krav på organisationerna när det gäller händelserapportering bör stå i proportion till den berörda organisationens storlek och dess verksamhetsområde. Därför bör det särskilt för mindre organisationer vara möjligt att besluta att förena eller slå samman funktioner med avseende på händelsehantering inom organisationen och dela uppgifter i samband med händelserapportering med andra organisationer av samma slag eller att lägga ut insamling, utvärdering, behandling, analys och lagring av information om händelser på specialiserade enheter som godkänts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Sådana enheter bör rätta sig efter de principer avseende skydd och konfidentialitet som fastställs genom denna förordning. Den utkontrakterande organisationen bör behålla ett lämpligt mått av kontroll över de uppgifter som lagts ut på dessa enheter och bör vara ytterst redovisningsskyldig och ansvarig för tillämpningen av de krav som föreskrivs i denna förordning.
- (8) Det är nödvändigt att säkerställa att inblandad luftfartspersonal rapporterar händelser som utgör en betydande risk för flygsäkerheten. Systemen för obligatorisk rapportering bör kompletteras av system för frivillig rapportering, och båda bör göra det möjligt för enskilda personer att rapportera information om flygsäkerhetsrelaterade händelser. System för obligatorisk och frivillig rapportering bör inrättas inom organisationerna, byrån och medlemsstaternas behöriga myndigheter. Den information som samlas in bör överföras till behörig myndighet för kontroll, så att säkerheten inom den luftfarten kan förbättras. Organisationerna bör analysera de händelser som skulle kunna påverka säkerheten i syfte att kartlägga säkerhetsrisker och vid behov vidta lämpliga korrigerande eller förebyggande åtgärder. Organisationerna bör översända de preliminära resultaten av sina analyser till den behöriga myndigheten i medlemsstaterna eller till byrån och bör även till dem översända slutresultaten, om dessa resultat identifierar en faktisk eller potentiell flygsäkerhetsrisk. Medlemsstaternas behöriga myndigheter och byrån bör inrätta ett liknande förfarande för de händelser som har rapporterats direkt till dem samt på ett lämpligt sätt övervaka organisationernas bedömning och i förekommande fall alla korrigerande eller förebyggande åtgärder som vidtagits.
- (9) Olika personalkategorier inom den civila luftfarten, eller personer som på annat sätt har kopplingar till den, uppmärksammar händelser som är av relevans för att förebygga olyckor. De bör därför ha tillgång till verktyg som gör det möjligt för dem att rapportera händelserna och de bör garanteras skydd. För att uppmuntra personalen att rapportera händelser och ge dem möjlighet att se händelserapporteringens positiva inverkan på flygsäkerheten bör de regelbundet informeras om de åtgärder som vidtagits till följd av händelserapporter.
- (10) Faror och risker som hänför sig till komplexa motordrivna luftfartyg skiljer sig mycket från dem som hänför sig till andra typer av luftfartyg. Samtidigt som hela luftfartssektorn bör omfattas av denna förordning, bör därför de krav som föreskrivs i den vara proportionella och anpassas till olika sektorer och komplexiteten hos de olika typerna av luftfartyg. I enlighet med detta bör information som samlats in om händelser som berör andra luftfartyg än komplexa motordrivna luftfartyg vara föremål för förenklade rapporteringskrav som är bättre anpassade för den sortens luftfart.
- (11) Utvecklingen av andra sätt att samla in säkerhetsinformation utöver de system som krävs enligt denna förordning bör uppmuntras i syfte att samla in ytterligare information som skulle kunna bidra till att förbättra flygsäkerheten. Om organisationer har välfungerande system för insamling av säkerhetsinformation, bör de kunna fortsätta att använda dessa system utöver de system som ska inrättas i enlighet med denna förordning.
- (12) Myndigheterna för säkerhetsutredning och alla enheter som anförtrotts uppgiften att reglera säkerheten inom den civila luftfarten i unionen bör ha full tillgång till händelseinformation som insamlas och händelserapporter som lagras av de egna medlemsstaterna, så att de kan besluta vilka tillbud som kräver en säkerhetsutredning, samt för att identifiera fall där lärdomar kan dras som är av intresse för flygsäkerheten och för att uppfylla sina tillsynsskyldigheter.
- (13) Det är av avgörande vikt att det finns tillgång till fullständiga data av hög kvalitet eftersom analyser och trender som grundar sig på felaktiga data kan leda till missvisande resultat och kan leda till att ansträngningarna fokuseras på irrelevanta åtgärder. Sådana felaktiga data kan dessutom leda till ett minskat förtroende för den information som kommer från system för rapportering av händelser. För att säkerställa kvaliteten på händelserapporter och

främja fullständigheten hos dessa, bör de innehålla viss minimiinformation som kan variera beroende på händelsekategori. Dessutom bör det införas förfaranden för att kontrollera kvaliteten på information och för att undvika bristande överensstämmelse mellan en händelserapport och den information som först samlats in om händelsen. Med stöd av kommissionen bör dessutom adekvata vägledningar utarbetas, i synnerhet för att säkerställa uppgifternas kvalitet och främja deras fullständighet samt en konsekvent och enhetlig registrering av data i databaser. Workshoppar bör också organiseras, i synnerhet av kommissionen, för att ge det stöd som krävs.

- (14) Kommissionen bör utveckla ett gemensamt europeiskt riskklassificeringssystem för att säkerställa fastställandet av nödvändiga snabba åtgärder genom analys av enskilda händelser med hög säkerhetsrisk. Det systemet bör också göra det möjligt att fastställa de viktigaste riskområdena genom analys av aggregerad information. Ett sådant system bör hjälpa de relevanta enheterna i deras bedömning av händelser och när de bestämmer hur de på bästa sätt ska fokusera sina insatser. Ett gemensamt europeiskt riskklassificeringssystem bör främja ett integrerat och harmoniserat tillvägagångssätt när det gäller riskhantering i det europeiska luftfartssystemet och på så sätt göra det möjligt för organisationer, medlemsstater, kommissionen och byrån att på ett harmoniserat sätt lägga fokus på insatser för förbättring av säkerheten.
- (15) Ett gemensamt europeiskt riskklassificeringssystem bör också, på grundval av en analys av aggregerad information från ett europeiskt perspektiv, göra det möjligt att både identifiera de viktigaste riskområdena inom unionen och stödja det arbete som genomförs när det gäller det europeiska flygsäkerhetsprogrammet och den europeiska flygsäkerhetsplanen. Lämpligt stöd bör ges av kommissionen för att säkerställa konsekvent och enhetlig riskklassificering i alla medlemsstater.
- (16) För att underlätta informationsutbyte bör händelserapporter lagras i databaser som bör vara kompatibelt med Europeiska samordningscentrumet för rapporteringssystem för luftfartsincidenter (Eccairs) (den programvara som används av alla medlemsstater och av det europeiska centrala upplaget för att lagra händelserapporter) och med taxonomin ADREP (Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) taxonomi, även använd för Eccairs-programvaran). Byrån och kommissionen bör tillhandahålla tekniskt stöd för systemens driftskompatibilitet.
- (17) Organisationer bör lagra händelserapporter som härrör från händelseinformation som samlats in inom systemen för obligatorisk respektive, i förekommande fall, frivillig rapportering i en eller flera databaser. Databasens komplexitet bör kunna stå i proportion till storleken på den berörda organisationen och/eller dess betydelse när det gäller målen för denna förordning, och den bör åtminstone bestå av ett dataregister som innehåller gemensamma obligatoriska datafält och, vid behov, särskilda obligatoriska datafält.
- (18) En händelse som inbegriper ett luftfartyg som är registrerat i en medlemsstat eller som handhas av en organisation som är etablerad i en medlemsstat bör rapporteras även om den inträffade utanför den medlemsstatens territorium.
- (19) Information om händelser bör utbytas inom unionen för att förbättra kartläggningen av faktiska eller potentiella risker. Detta informationsutbyte bör också göra det möjligt för medlemsstaterna att få tillgång till all information om händelser som inträffar på deras territorier eller i deras luftrum men som rapporteras till en annan medlemsstat. Det bör även göra det möjligt för byrån att få detaljerad information om händelser och tillgång till alla händelserapporter som samlas in i unionen så att byrån vid behov kan vidta korrigerande åtgärder för att motverka en risk som identifierats i unionen. Detta informationsutbyte bör göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att få detaljerad information om händelser i deras luftrum och vid behov vidta korrigerande åtgärder för att motverka en risk som identifierats på deras territorium.
- (20) Målet med utbytet av information om händelser bör vara att förebygga flygolyckor och flygtillbud. Det bör inte användas för fastställande av skuld- eller ansvarsfrågor eller för benchmarking för säkerheten.
- (21) Det effektivaste sättet att säkerställa utbytet av en stor mängd säkerhetsinformation mellan medlemsstaterna, kommissionen och byrån är via det europeiska centrala upplaget, under förutsättning att medlemsstaterna, kommissionen och byrån får fullständig tillgång till det.
- (22) All säkerhetsrelaterad information från händelserapporter som samlats in i unionen bör överföras till det europeiska centrala upplaget i god tid. Detta bör omfatta insamling av information om tillbud men också information om olyckor och allvarliga tillbud som utreds i enlighet med förordning (EU) nr 996/2010.
- (23) Denna förordning bör tillämpas på information om händelser som lagras i organisationers, medlemsstaters eller byråns databaser.

- (24) All säkerhetsrelaterad information som finns i det europeiska centrala upplaget bör vara tillgänglig för enheter som anförtrotts uppgiften att reglera säkerheten inom den civila luftfarten i unionen, inbegripet byrån, och för de myndigheter som ansvarar för utredning av olyckor och tillbud inom unionen.
- (25) Det bör vara möjligt för berörda parter att begära tillgång till viss information som finns i det europeiska centrala upplaget, med förbehåll för reglerna om informationens konfidentialitet samt de inblandades anonymitet.
- (26) Eftersom nationella kontaktpunkter har bäst kännedom om berörda parter som är etablerade i en viss medlemsstat, bör varje nationell kontaktpunkt handlägga ansökningar från berörda parter som är etablerade på den medlemsstatens territorium. Kommissionen bör handlägga ansökningar från berörda parter i tredjeländer eller från internationella organisationer.
- (27) Information i händelserapporter bör analyseras och säkerhetsrisker bör identifieras. Eventuella lämpliga efterföljande åtgärder för att förbättra flygsäkerheten bör identifieras och genomföras i god tid. Information om analysen och uppföljningen av händelser bör spridas inom organisationer, medlemsstaternas behöriga myndigheter och byrån, eftersom tillhandahållande av återkoppling om inrapporterade händelser utgör ett incitament för enskilda att rapportera händelser. Om så är relevant och möjligt bör information om analysen och uppföljningen av händelser även tillhandahållas de personer som rapporterat om en händelse direkt till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna eller till byrån. Sådan återkoppling bör vara förenlig med reglerna om konfidentialitet och principerna om skydd av uppgiftslämnare och personer som omnämns i händelserapporten i enlighet med denna förordning.
- (28) Syftet med denna förordning bör vara att hjälpa medlemsstaterna, byrån och organisationer vid hanteringen av flygsäkerhetsrisker. Organisationens säkerhetsledningssystem kompletteras av medlemsstaternas och byråns säkerhetsledningssystem. Medan organisationer hanterar säkerhetsrisker som kan kopplas till deras särskilda verksamhet, hanterar medlemsstaternas behöriga myndigheter och byrån säkerhetsrisker för luftfartssystemen i hela medlemsstater och hela unionen, varvid de åtgärdar gemensamma säkerhetsrisker för luftfarten i den berörda medlemsstaten eller på unionsnivå. Byråns och medlemsstaternas behöriga myndigheters ansvar bör inte befria organisationer från deras direkta ansvar för att hantera de säkerhetsaspekter som kan kopplas till de produkter och tjänster som de tillhandahåller. Organisationerna bör för detta ändamål samla in och analysera händelseinformation så att de kan identifiera och minska de risker som kan kopplas till deras verksamhet. De bör också bedöma därmed förenade säkerhetsrisker och anslå medel för att snabbt vidta lämpliga åtgärder för att minska säkerhetsriskerna. Hela förfarandet bör övervakas av den relevanta behöriga myndigheten, som om det är nödvändigt bör kräva att ytterligare åtgärder vidtas för att säkerställa att säkerhetsbristerna har åtgärdats på ett korrekt sätt. Å andra sidan bör medlemsstaternas behöriga myndigheter och byrån komplettera organisationernas säkerhetsledningssystem på medlemsstatsnivå respektive europeisk nivå.
- (29) Medlemsstaterna bör vid fastställandet av vilka åtgärder som ska ingå i respektive myndighets flygsäkerhetsprogram och flygsäkerhetsplan, och för att säkerställa att åtgärderna är evidensbaserade, använda den information som härrör från de händelserapporter som har samlats in och från analyserna av dessa. Myndighetens flygsäkerhetsprogram och myndighetens flygsäkerhetsplan kompletteras på europeisk nivå av det europeiska flygsäkerhetsprogrammet och den europeiska flygsäkerhetsplanen.
- (30) Eftersom målet att förbättra flygsäkerheten inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom rapporteringssystem som drivs av medlemsstaterna var för sig är mindre effektiva än ett samordnat nätverk med informationsutbyte som gör det möjligt att identifiera eventuella säkerhetsproblem och centrala riskområden på unionsnivå, bör analysen på nationell nivå kompletteras med en analys och en uppföljning på unionsnivå för att säkerställa bättre förebyggande av flygolyckor och flygtillbud. Denna uppgift på unionsnivå bör utföras av ett nätverk av flygsäkerhetsanalytiker i samordning med byrån och kommissionen. Det bör vara möjligt för det nätverket att i samförstånd besluta att bjuda in observatörer till sina möten, inbegripet anställda inom eller representanter från industrin.
- (31) Det europeiska flygsäkerhetsprogrammet och den europeiska flygsäkerhetsplanen bör i synnerhet kunna dra nytta av det arbete som utförs av nätverket av flygsäkerhetsanalytiker i syfte att fastställa vilka åtgärder som behöver vidtas på unionsnivå ur ett evidensbaserat perspektiv.
- (32) Allmänheten bör ha tillgång till allmän, aggregerad information om flygsäkerhetsnivån i medlemsstaterna och i unionen. Den information bör särskilt omfatta trender och analyser som är resultatet av medlemsstaternas genomförande av denna förordning, samt information i aggregerad form om innehållet i det europeiska centrala upplaget, och den får tillhandahållas genom offentliggörande av utförandeindikatorer för säkerhet.

- (33) Säkerhetssystemet för civil luftfart är inrättat på grundval av återkoppling och lärdomar från olyckor och tillbud. Händelserapportering och användningen av händelseinformation för att förbättra säkerheten bygger på en förtroenderelation mellan uppgiftslämnaren och den enhet som ansvarar för insamling och utvärdering av informationen. Detta kräver strikt tillämpning av regler om konfidentialitet. Syftet med att skydda säkerhetsinformation mot olämplig användning, och med att ge tillträde till det europeiska centrala upplaget endast för berörda parter som deltar i arbetet med att förbättra säkerheten inom den civila luftfarten, är att säkerställa fortsatt tillgång till säkerhetsinformation så att lämpliga förebyggande åtgärder kan vidtas i god tid och så att flygsäkerheten kan förbättras. I detta sammanhang bör känslig säkerhetsinformation skyddas på lämpligt sätt, och insamlingen av informationen bör säkerställas genom att konfidentialiteten garanteras, källan skyddas och förtroendet hos den personal som arbetar med händelserapportering inom den civila luftfarten upprätthålls. Lämpliga åtgärder bör införas för att säkerställa att den information som samlas in genom system för händelserapportering förblir konfidentiell, och att tillträdet till det europeiska centrala upplaget begränsas. Nationella regler om informationsfrihet bör ta hänsyn till den nödvändiga konfidentialiteten för sådan information. Den insamlade informationen bör på lämpligt sätt skyddas mot obehörigt utnyttjande eller utlämnande. Den bör uteslutande användas i syfte att upprätthålla eller förbättra flygsäkerheten och bör inte användas för att fastställa skuld- eller ansvarsfrågor.
- (34) För att säkerställa att personal och kontraktsanställda har förtroende för organisationens system för rapportering av händelser bör den information som händelserapporterna innehåller skyddas på lämpligt sätt och inte användas i andra syften än upprätthållande och förbättrande av flygsäkerheten. De interna reglerna avseende principerna om en "rättvissekultur" som antagits av organisationer i enlighet med denna förordning bör i synnerhet bidra till uppnåendet av detta mål. Att begränsa överföringen av personuppgifter eller information som kan röja uppgiftslämnarens eller andra i händelserapporter omnämnda personers identitet genom att tydligt skilja de avdelningar som hanterar händelserapporter från resten av organisationen kan dessutom vara ett effektivt sätt att uppnå detta mål.
- (35) En uppgiftslämnare eller en person som omnämns i en händelserapport bör skyddas på lämpligt sätt. I detta sammanhang bör händelserapporter avidentifieras, och uppgifter som rör uppgiftslämnarens och i händelserapporter omnämnda personers identitet bör inte registreras i databaser.
- (36) Dessutom bör det civila luftfartssystemet främja en "säkerhetskultur" som underlättar spontan rapportering av händelser och som därmed främjar principen om en "rättvissekultur". "Rättvissekulturen" är en central del av det bredare begreppet "säkerhetskultur", som utgör grunden för ett stabilt säkerhetsledningssystem. En miljö som anammar de principer som "säkerhetskulturen" står för bör inte hindra att åtgärder vidtas som är nödvändiga för att upprätthålla eller förbättra flygsäkerhetsnivån.
- (37) En "rättvissekultur" bör uppmuntra enskilda personer att rapportera säkerhetsrelaterad information. Den bör dock inte medföra att personer befrias från sitt normala ansvar. I detta sammanhang bör personal och kontraktsanställda inte bli föremål för efterräkningar med anledning av information som har lämnats i enlighet med denna förordning, utom i fall av avsiktlig försummelse eller vid uppenbart, stort och allvarligt risktagande och grov underlåtenhet att vidta den yrkesmässiga aktsamhet som situationen kräver och som orsakar förutsebar skada för en person eller på egendom, eller som allvarligt sänker flygsäkerhetsnivån.
- (38) För att uppmuntra till händelserapporteringen bör det vara lämpligt att inte bara skydda uppgiftslämnarna utan även de personer som omnämns i den berörda händelserapporten. Det skyddet bör dock inte undanta dessa personer från den rapporteringsskyldighet som följer av denna förordning. I synnerhet bör en person som omnämns i en händelserapport och som själv är skyldig att rapportera händelsen i fråga men med avsikt har underlåtit att göra detta, förlora sitt skydd och bli föremål för sanktioner inom ramen för tillämpningen av denna förordning.
- (39) Utan att det påverkar tillämpningen av nationell straffrätt eller en god rättskipning är det viktigt att för uppgiftslämnaren och andra personer som omnämns i händelserapporten tydligt markera omfattningen av skyddet mot efterräkningar eller åtal.
- (40) För att öka enskilda personers förtroende för systemet bör behandlingen av händelserapporter organiseras på ett sådant sätt att konfidentialiteten när det gäller uppgiftslämnarens identitet och andra personer som omnämns i händelserapporten vederbörligen skyddas med hänsyn till främjandet av en "rättvissekultur". Syftet med detta bör vara att, om det går, möjliggöra inrättandet av ett oberoende system för behandlingen av händelser.

- (41) Personal vid organisationer, vid de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och vid byrån som arbetar med att utvärdera, behandla eller analysera händelser spelar en betydelsefull roll för kartläggningen av säkerhetsrisker och säkerhetsbrister. Erfarenheten visar att en efterhandsanalys av händelser leder till att man fastställer risker och brister som man annars eventuellt inte skulle ha fastställt. Det är därför möjligt att de personer som är inblandade i utvärderingen, behandlingen eller analysen av händelser kan frukta potentiella konsekvenser i form av åtal vid domstol. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell straffrätt eller en god rättskipning bör medlemsstaterna avstå från att väcka talan mot personer som vid de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna är inblandade i utvärderingen, behandlingen och analysen av händelser med avseende på beslut som de har fattat vid fullgörandet av sina uppgifter och som i efterhand har visat sig vara felaktiga eller ineffektiva men som då de fattades, och med hänsyn till den information som var tillgänglig vid den tidpunkten, var proportionella och lämpliga.
- (42) Anställda och kontraktsanställda bör ha möjlighet att rapportera överträdelser av de principer som avgränsar deras skydd enligt denna förordning och bör inte kunna bestraffas på grund av rapporteringen. Medlemsstaterna bör fastställa konsekvenserna för dem som överträder principerna om skydd av uppgiftslämnaren och andra personer som omnämns i händelserapporten och bör fastställa rättsmedel eller ålägga sanktioner när detta är relevant.
- (43) Enskilda personer kan avskräckas från att rapportera händelser på grund av rädsla för självangivelse och av rädsla för potentiella konsekvenser i form av åtal vid domstol. Målen för denna förordning kan uppnås utan onödig påverkan på rättssystemen i medlemsstaterna. Det är därför lämpligt att föreskriva att oöverlagda eller oavsiktliga lagöverträdelser som kommer till medlemsstaternas myndigheters kännedom enbart på grund av den rapportering som följer av denna förordning inte bör bli föremål för disciplinära, administrativa eller rättsliga förfaranden, om inte tillämpliga bestämmelser i nationell straffrätt föreskriver annat. Rätten för tredje part att väcka civilrättslig talan bör dock inte omfattas av detta förbud utan bör endast underställas nationell rätt.
- (44) I samband med utvecklandet av en miljö med "rättvisekultur" bör medlemsstaterna dock behålla möjligheten att utvidga förbudet mot att använda händelserapporter som bevis mot uppgiftslämnare vid administrativa och disciplinära förfaranden även till civilrättsliga och straffrättsliga förfaranden.
- (45) Dessutom bör samarbetet mellan säkerhetsmyndigheter och rättsliga myndigheter förbättras och formaliseras genom förhandsavtal dem emellan som bör respektera balansen mellan de olika allmänintressen som står på spel och bör i synnerhet omfatta tillgång till och användning av händelserapporter som finns i de nationella databaserna.
- (46) För att bekosta de utökade befogenheter som byrån ges genom denna förordning bör byrån få tillräckliga resurser för att kunna utföra de nya uppgifter som den tilldelas.
- (47) I syfte att göra tillägg till eller ändra denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (48) Vid tillämpningen av denna förordning bör kommissionen rådfråga byrån och det nätverk av flygsäkerhetsanalytiker som avses i denna förordning.
- (49) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (50) Reglerna för databehandling och skydd för enskilda personer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽²⁾, och enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽³⁾ bör följas till fullo vid tillämpningen av denna förordning. Bestämmelserna om tillgång till uppgifter enligt Europaparlamentets och rådets

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ bör följas till fullo vid tillämpningen av den här förordningen, utom när det gäller spridning av data och information som finns i det europeiska centrala upplaget och som är skyddade genom strängare tillträdesbestämmelser som fastställs i denna förordning.

- (51) Sanktioner bör framför allt tillämpas på personer eller enheter som, i strid med denna förordning, felaktigt använder information som skyddas av denna förordning, agerar på ett sådant sätt att uppgiftslämnaren eller andra personer som omnämns i händelserapporten blir föremål för efterräkningar, utom när de undantag som fastställs i denna förordning är tillämpliga, som inte skapar ett klimat som är gynnsamt för insamling av information om händelser, inte analyserar den insamlade informationen eller inte agerar för att ta itu med säkerhetsbrister eller potentiella säkerhetsbrister som upptäckts eller som inte delar med sig av den information som samlats in vid tillämpningen av denna förordning.
- (52) Eftersom målet för denna förordning, nämligen fastställandet av gemensamma bestämmelser på området händelserapportering inom civil luftfart, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av förordningens omfattning och verkningar i hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (53) Förordning (EU) nr 996/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (54) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG ⁽²⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1321/2007 ⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1330/2007 ⁽⁴⁾ bör därför upphöra att gälla.
- (55) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den 10 april 2013 ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

1. Denna förordning avser att förbättra flygsäkerheten genom att säkerställa att relevant information om säkerheten inom den civila luftfarten rapporteras, samlas in, lagras, skyddas, utbyts, sprids och analyseras.

Denna förordning säkerställer

- a) att säkerhetsåtgärder vid behov och i god tid vidtas efter en analys av den information som samlats in.
- b) fortsatt tillgång till säkerhetsinformation genom införande av regler om informationens konfidentialitet och lämplig användning av denna, och genom ett samordnat och förstärkt skydd av uppgiftslämnaren och de personer som omnämns i händelserapporter.
- c) att luftfartsrisker tas upp och behandlas på både unionsnivå och nationell nivå.
2. Det enda syftet med rapportering av händelser är att förebygga olyckor och tillbud, inte att fastställa skuld- eller ansvarsfrågor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG av den 13 juni 2003 om rapportering av händelser inom civil luftfart (EUT L 167, 4.7.2003, s. 23).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1321/2007 av den 12 november 2007 om genomförandebestämmelser för att i ett centralt upplag integrera information om händelser inom civil luftfart som utbyts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG (EUT L 294, 13.11.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1330/2007 av den 24 september 2007 om genomförandebestämmelser för spridning till berörda parter av information om händelser inom civil luftfart, i enlighet med artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG (EUT L 295, 14.11.2007, s. 7).

⁽⁵⁾ EUT C 358, 7.12.2013, s. 19.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *uppgiftslämnare*: En fysisk person som rapporterar en händelse eller annan säkerhetsrelaterad information i enlighet med denna förordning.
2. *luftfartyg*: anordning som kan få bärkraft i atmosfären genom luftens reaktioner med undantag av dess reaktioner mot jordytan.
3. *tillbud*: tillbud i den mening som avses i förordning (EU) nr 996/2010.
4. *allvarligt tillbud*: allvarligt tillbud i den mening som avses i förordning (EU) nr 996/2010.
5. *olycka*: olycka i den mening som avses i förordning (EU) nr 996/2010.
6. *avidentifierad information*: information som härrör från händelserapporter och där alla personuppgifter, såsom fysiska personers namn eller adresser, har avlägsnats.
7. *händelse*: varje säkerhetsrelaterad händelse som utgör en fara för eller, om den inte åtgärdas eller korrigeras, kan utgöra en fara för ett luftfartyg, för personer som befinner sig i ett luftfartyg eller för andra personer och som särskilt inbegriper olyckor eller allvarliga tillbud.
8. *organisation*: en organisation som tillhandahåller luftfartsprodukter och/eller som har i sin tjänst, kontrakterar eller anlitar personer som enligt artikel 4.6 är skyldiga att rapportera händelser.
9. *avidentifiering*: avlägsnande från händelserapporten av alla personuppgifter om uppgiftslämnaren och de personer som omnämns i händelserapporten, liksom eventuella detaljuppgifter, inklusive namnet på den eller de organisationer som är inblandade i händelsen, som kan avslöja uppgiftslämnarens eller tredje parts identitet eller leda till att den informationen framgår av händelserapporten.
10. *fara*: en situation eller ett föremål som har potential att orsaka död eller personskador, skador på utrustning eller strukturer, förlust av material eller en minskning av en persons förmåga att utöva en föreskriven funktion.
11. *myndighet för säkerhetsutredning*: den ständiga nationella myndighet för säkerhetsutredning inom civil luftfart som genomför eller övervakar säkerhetsutredningar i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 996/2010.
12. *rättvisekultur*: en kultur där operativa medarbetare eller andra personer inte bestraffas för sina handlingar, underlåtenhet eller beslut som står i rimligt förhållande till de egna erfarenheterna och den egna utbildningen, men i vilken grov oaktsamhet, medvetna överträdelse eller destruktivt agerande inte tolereras.
13. *kontaktpunkt*:
 - a) när en ansökan om tillgång till information framställs av en berörd part som är etablerad i en medlemsstat, den behöriga myndighet som utsetts av varje medlemsstat enligt artikel 6.3,
 - b) när en begäran om information framställs av en berörd part som är etablerad utanför unionen, kommissionen.
14. *berörd part*: fysiska eller juridiska personer, eller offentliga organ med eller utan status som juridisk person, som befinner sig i en sådan ställning att de kan delta i arbetet för att förbättra flygsäkerheten genom att de har tillgång till händelseinformation som utbyts mellan medlemsstater, och som ingår i någon av de kategorier av berörda parter som anges i bilaga II.
15. *myndighetens flygsäkerhetsprogram*: en integrerad uppsättning rättsakter och verksamheter som syftar till att hantera säkerheten inom civil luftfart i en medlemsstat.
16. *den europeiska flygsäkerhetsplanen*: bedömning av säkerhetsfrågor och den därmed förbundna handlingsplanen på europeisk nivå.
17. *det europeiska flygsäkerhetsprogrammet*: den integrerade uppsättningen bestämmelser på unionsnivå, tillsammans med de verksamheter och förfaranden som används för att gemensamt hantera säkerheten inom den civila luftfarten på europeisk nivå.
18. *säkerhetsledningssystem*: en systematisk metod för att hantera flygsäkerheten, inbegripet nödvändiga organisationsstrukturer, ansvarsskyldigheter, policyer och förfaranden och som innefattar alla ledningssystem som, oberoende eller integrerat med andra ledningssystem i organisationen, hanterar frågan om säkerhet.

*Artikel 3***Syfte och tillämpningsområde**

1. I denna förordning fastställs regler om
 - a) rapportering av händelser som utgör en fara för eller, om de inte åtgärdas eller korrigeras, skulle utgöra en fara för ett luftfartyg, för personer som befinner sig i ett luftfartyg eller för andra personer, annan utrustning eller andra anläggningar som påverkar driften av luftfartyg, och rapportering av annan relevant säkerhetsrelaterad information i detta avseende,
 - b) analyser och uppföljningar med avseende på rapporterade händelser och annan säkerhetsrelaterad information,
 - c) skydd av luftfartspersonal,
 - d) lämplig användning av säkerhetsinformation som samlats in,
 - e) införande av information i det europeiska centrala upplaget, och
 - f) spridning av avidentifierad information till berörda parter i syfte att ge dessa den information de behöver för att förbättra flygsäkerheten.
2. Denna förordning är tillämplig på händelser och annan säkerhetsrelaterad information som involverar civila luftfartyg, med undantag av de luftfartyg som avses i bilaga II till förordning (EG) nr 216/2008. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa denna förordning också på händelser och annan säkerhetsrelaterad information som involverar de luftfartyg som avses i bilaga II till den förordningen.

*Artikel 4***Obligatorisk rapportering**

1. Händelser som kan utgöra en betydande risk för flygsäkerheten och som omfattas av följande kategorier ska rapporteras av de personer som anges i punkt 6 inom ramen för systemen för obligatorisk rapportering enligt denna artikel:
 - a) Händelser som rör driften av ett luftfartyg, såsom
 - i) kollisionsrelaterade händelser,
 - ii) start- och landningsrelaterade händelser,
 - iii) bränslerelaterade händelser,
 - iv) händelser under flygningen,
 - v) kommunikationsrelaterade händelser,
 - vi) händelser som rör personskador, nödsituationer och andra kritiska situationer,
 - vii) arbetsförmögen besättning och andra händelser som rör besättningen,
 - viii) väderförhållanden eller säkerhetsrelaterade händelser.
 - b) Händelser som rör tekniska förhållanden, underhåll och reparation av ett luftfartyg, såsom
 - i) strukturella defekter,
 - ii) systemfel,
 - iii) problem beträffande underhåll och reparation,
 - iv) framdrivningsproblem (t.ex. motorer, propellrar och rotorsystem), och problem med reservkraftsaggregat.
 - c) Händelser som rör flygtrafiktjänster och tillhörande anordningar, såsom
 - i) kollisioner, nästan kollisioner eller potentiella kollisioner,
 - ii) händelser som är specifika för flygledningstjänsten eller flygtrafiktjänsten,
 - iii) driftshändelser inom flygledningstjänsten eller flygtrafiktjänsten.

- d) Händelser som rör flygplatser och marktjänster, såsom
 - i) händelser med anknytning till verksamhet eller anläggningar vid flygplatsen,
 - ii) händelser med anknytning till hanteringen av passagerare, bagage, post och gods,
 - iii) händelser med anknytning till hanteringen av luftfartyget på marken och därmed sammanhängande tjänster.
2. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat ska inrätta ett system för obligatorisk rapportering för att underlätta insamlingen av information om de händelser som avses i punkt 1.
3. Varje medlemsstat ska inrätta ett system för obligatorisk rapportering för att underlätta insamling av information om händelser, inbegripet insamling av händelseinformation som samlats in av organisationer i enlighet med punkt 2.
4. Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (nedan kallad *byrån*) ska inrätta ett system för obligatorisk rapportering för att underlätta insamling av information om händelser, inbegripet insamling av händelseinformation som samlats in i enlighet med punkt 2 av organisationer som är certifierade eller godkända av byrån.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta en förteckning i vilken händelser klassificeras och till vilken det ska hänvisas vid rapportering av händelser i enlighet med punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

Kommissionen ska i dessa genomförandeakter ta med en separat förteckning i vilken det klassificeras händelser som avser andra luftfartyg än komplexa motordrivna luftfartyg. Förteckningen ska utgöra en förenklad version av den förteckning som avses i första stycket och ska vid behov anpassas till särdragen hos den sortens luftfarts.

6. Följande fysiska personer ska rapportera de händelser som avses i punkt 1 via det system som inrättats i enlighet med punkt 2 av den organisation som har uppgiftslämnaren i sin tjänst, kontrakterar denne eller anlitar dennes tjänster eller, i annat fall, via det system som inrättats i enlighet med punkt 3 av den medlemsstat där organisationen är etablerad eller av den stat som utfärdade, validerade eller konverterade flygcertifikatet, eller via det system som inrättats av byrån i enlighet med punkt 4:
 - a) Befälhavaren eller, i fall där befälhavaren inte har möjlighet att rapportera händelsen, den besättningsmedlem som är närmast under befälhavaren på ett luftfartyg som är registrerat i en medlemsstat eller ett luftfartyg som är registrerat utanför unionen men som används av en operatör vars verksamhet står under tillsyn av en medlemsstat eller som används av en operatör som är etablerad i unionen.
 - b) En person som under tillsyn av en medlemsstat eller byrån konstruerar, tillverkar, upprätthåller luftvärdighet, underhåller eller modifierar luftfartyg, eller deras utrustning eller delar.
 - c) En person som under tillsyn av en medlemsstat eller byrån undertecknar ett granskningsbevis avseende luftvärdighet eller ett intyg om idrifttagande av ett luftfartyg eller dess utrustning eller delar.
 - d) En person som utövar en funktion för vilken det krävs ett godkännande från en medlemsstat som personal hos en leverantör av flygledningstjänster med ansvar för uppgifter relaterade till flygtrafiktjänster eller som flyginformationspersonal.
 - e) En person som utövar en funktion med koppling till säkerhetsledning vid en flygplats som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 ⁽¹⁾.
 - f) En person som utövar en funktion med koppling till installation, modifiering, underhåll, reparation, översyn, flygkontroll eller inspektion av flygnavigeringsanläggningar som en medlemsstat säkerställer tillsynen av.
 - g) En person som utövar en funktion med koppling till hanteringen av luftfartyget på marken, inbegripet bränslepåfyllning, iordningställande av lastbesked, lastning, avisning och bogsering vid en flygplats som omfattas av förordning (EG) nr 1008/2008.
7. De personer som anges i punkt 6 ska rapportera en händelse inom 72 timmar efter det att de har fått kännedom om den, såvida inte detta förhindras av exceptionella omständigheter.
8. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat och som inte omfattas av punkt 9 ska så snart som möjligt, dock senast inom 72 timmar, efter att ha underrättats om en händelse till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten, i enlighet med artikel 6.3, rapportera den händelseinformation som samlats in i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3).

9. Alla organisationer som är etablerade i en medlemsstat och som är certifierade eller godkända av byrån ska så snart som möjligt, dock senast inom 72 timmar, efter att ha underrättats om en händelse rapportera den händelseinformation som samlats in i enlighet med punkt 2 till byrån.

Artikel 5

Frivillig rapportering

1. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat ska inrätta ett system för frivillig rapportering för att underlätta insamling av

- a) händelseinformation som eventuellt inte fångas upp av systemet för obligatorisk rapportering,
- b) annan säkerhetsrelaterad information som av uppgiftslämnaren uppfattas som en faktisk eller potentiell fara för flygsäkerheten.

2. Varje medlemsstat ska inrätta ett system för frivillig rapportering för att underlätta insamling av

- a) händelseinformation som eventuellt inte fångas upp av systemet för obligatorisk rapportering,
- b) annan säkerhetsrelaterad information som av uppgiftslämnaren uppfattas som en faktisk eller potentiell fara för flygsäkerheten.

Detta system ska också, men inte enbart, omfatta insamling av information som överförs av organisationer i enlighet med punkt 6.

3. Byrån ska inrätta ett system för frivillig rapportering för att underlätta insamling av

- a) händelseinformation som eventuellt inte fångas upp av systemet för obligatorisk rapportering,
- b) annan säkerhetsrelaterad information som av uppgiftslämnaren uppfattas som en faktisk eller potentiell fara för flygsäkerheten.

Detta system ska också, men inte enbart, omfatta insamling av information som översänts av organisationer som har certifierats eller godkänts av byrån i enlighet med punkt 5.

4. Systemen för frivillig rapportering ska användas för att underlätta insamling av information om händelser och annan säkerhetsrelaterad information

- a) vars rapportering inte är obligatorisk enligt artikel 4.1,
- b) som rapporteras av personer som inte är förtecknade i artikel 4.6.

5. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat och som är certifierad eller godkänd av byrån ska i god tid till byrån rapportera sådan händelseinformation och säkerhetsrelaterad information som har samlats in enligt punkt 1 och som kan innebära en faktisk eller potentiell flygsäkerhetsrisk.

6. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat och som inte är certifierad eller godkänd av byrån ska i god tid till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utsetts i enlighet med artikel 6.3, rapportera sådan händelseinformation och annan säkerhetsrelaterad information som har samlats in i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och som kan innebära en faktisk eller potentiell flygsäkerhetsrisk. Medlemsstaterna får kräva att alla organisationer som är etablerade på deras territorium ska rapportera alla uppgifter om händelser som samlats in i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

7. Medlemsstater, byrån och organisationer får inrätta andra system för insamling och behandling av säkerhetsinformation för att samla in händelseinformation som eventuellt inte fångas upp av de rapporteringssystem som avses i artikel 4 och i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel. Sådana system får inbegripa rapportering till andra enheter än de som fastställs i artikel 6.3 och får innebära ett aktivt deltagande från

- a) flygindustrin,
- b) yrkesorganisationer för luftfartspersonal.

8. Information som mottagits genom frivillig och obligatorisk rapportering får integreras i ett enda system.

Artikel 6

Insamling och lagring av information

1. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat ska utse en eller flera personer som självständigt ska samla in, utvärdera, behandla, analysera och lagra händelseinformation som rapporterats enligt artiklarna 4 och 5.

I syfte att främja en "rättvissekultur" ska rapporterna hanteras på sådant sätt att användning av information i annat syfte än säkerhetssyfte förhindras och så att konfidentialiteten när det gäller uppgiftslämnarens identitet och den person som omnämns i händelserapporter vederbörligen skyddas.

2. Små organisationer får, efter överenskommelse med den behöriga myndigheten, införa ett förenklat system för insamling, utvärdering, behandling, analys och lagring av händelseinformation. De kan dela dessa uppgifter med andra organisationer av samma art, samtidigt som bestämmelserna avseende konfidentialitet och skydd i denna förordning respekteras.

3. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska inrätta ett system för oberoende insamling, utvärdering, bearbetning, analys och lagring av händelseinformation som rapporterats enligt artiklarna 4 och 5.

I syfte att främja en "rättvissekultur" ska rapporterna hanteras på sådant sätt att användning av information i annat syfte än säkerhetssyfte förhindras och så att konfidentialiteten när det gäller uppgiftslämnarens identitet och de personer som omnämns i händelserapporten vederbörligen skyddas.

De myndigheter som får utses i enlighet med första stycket, antingen tillsammans eller var för sig, är

- a) den nationella civila luftfartsmyndigheten, och/eller
- b) myndigheten för säkerhetsutredning, och/eller
- c) ett annat oberoende organ eller en annan oberoende enhet som är etablerat/etablerad i unionen och som har tilldelats denna funktion.

Om en medlemsstat utser mer än ett organ eller en enhet, ska den utse ett/en av dem till kontaktpunkt för den informationsöverföring som avses i artikel 8.2.

4. Byrån ska utse en eller flera personer som ska inrätta ett självständigt system för insamling, utvärdering, bearbetning, analys och lagring av händelseinformation som rapporterats enligt artiklarna 4 och 5.

I syfte att främja en "rättvissekultur" ska rapporterna hanteras på sådant sätt att användning av information i annat syfte än säkerhetssyfte förhindras och så att konfidentialiteten när det gäller uppgiftslämnarens identitet och de personer som omnämns i händelserapporten vederbörligen skyddas.

5. Organisationer ska lagra händelserapporter som har upprättats på grundval av händelseinformation som samlats in enligt artiklarna 4 och 5 i en eller flera databaser.

6. De behöriga myndigheter som avses i punkt 3 ska lagra händelserapporter som har upprättats på grundval av händelseinformation som samlats in enligt artiklarna 4 och 5 i en nationell databas.

7. Relevant information om olyckor och allvarliga tillbud som samlats in eller getts ut av myndigheten för säkerhetsutredning ska också lagras i den nationella databasen.

8. Byrån ska lagra händelserapporter som har upprättats på grundval av händelseinformation som samlats in enligt artiklarna 4 och 5 i en databas.

9. Myndigheter för säkerhetsutredning ska ha full tillgång till sin nationella databas som avses i punkt 6 för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 5.4 i förordning (EU) nr 996/2010.

10. Medlemsstaternas civila luftfartsmyndigheter ska ha full tillgång till den nationella databas som avses i punkt 6 vid utövandet av sitt säkerhetsrelaterade ansvar.

Artikel 7

Händelserapporters kvalitet och innehåll

1. Händelserapporter som avses i artikel 6 ska innehålla åtminstone den information som anges i bilaga I.
2. De händelserapporter som avses i artikel 6.5, 6.6 och 6.8 ska innefatta en säkerhetsriskklassificering för den berörda händelsen. Klassificeringen ska ses över och vid behov ändras, och den ska bekräftas av medlemsstatens behöriga myndighet eller byrån, i enlighet med det gemensamma europeiska riskklassificeringssystem som anges i punkt 5 i denna artikel.
3. Organisationer, medlemsstater och byrån ska inrätta förfaranden för kontroll av datakvalitet för att förbättra konsistensen mellan uppgifterna, i synnerhet mellan den information som ursprungligen samlades in och den rapport som lagras i databasen.
4. De databaser som avses i artikel 6.5, 6.6 och 6.8 ska använda format som är
 - a) standardiserade för att underlätta informationsutbyte, och
 - b) kompatibla med Eccairs-programvaran och med taxonomin ADREP.
5. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna och byrån genom nätverket av flygsäkerhetsanalytiker, som avses i artikel 14.2, utarbeta ett gemensamt europeiskt riskklassificeringssystem för att göra det möjligt för organisationer, medlemsstater och byrån att klassificera händelser efter säkerhetsrisk. Kommissionen ska därvid ta hänsyn till behovet av kompatibilitet med befintliga riskklassificeringssystem.

Kommissionen ska utarbeta detta system senast den 15 maj 2017.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 18 för att fastställa det gemensamma europeiska riskklassificeringssystemet.
7. Kommissionen ska genom genomförandekter anta bestämmelser för genomförandet av det gemensamma europeiska riskklassificeringssystemet. Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.
8. Kommissionen och byrån ska stödja medlemsstaternas behöriga myndigheter i deras arbete med att integrera data, till exempel
 - a) integrering av den minimiinformation som avses i punkt 1,
 - b) den riskklassificering av händelser som avses i punkt 2, och
 - c) det inrättande av förfaranden för kontroll av datakvalitet som avses i punkt 3.

Kommissionen och byrån ska ge detta stöd på ett sätt som bidrar till harmoniseringen av dataregistreringen i de olika medlemsstaterna, och särskilt genom att till de anställda inom de organ eller enheter som avses i artikel 6.1, 6.3 och 6.4 tillhandahålla

- a) vägledande material,
- b) workshoppar, och
- c) lämplig utbildning.

Artikel 8

Europeiskt centralt upplag

1. Kommissionen ska förvalta ett europeiskt centralt upplag för att lagra alla händelserapporter som samlats in i unionen.
2. Varje medlemsstat ska i samförstånd med kommissionen uppdatera det europeiska centrala upplaget genom att överföra all säkerhetsrelaterad information som lagrats i de nationella databaser som avses i artikel 6.6.

3. Byrån ska komma överens med kommissionen om de tekniska protokollen för överföring till det europeiska centrala upplaget av alla händelserapporter som samlats in av byrån enligt förordning (EG) nr 216/2008 och dess tillämpningsföreskrifter, vilket särskilt omfattar händelser som har lagrats i det interna systemet för rapportering av händelser (IORS, *Internal Occurrence Reporting System*), samt av den information som samlats in i enlighet med artiklarna 4.9 och 5.5.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta bestämmelser för förvaltningen av det europeiska centrala upplaget enligt punkterna 1 och 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 9

Informationsutbyte

1. Medlemsstaterna och byrån ska delta i ett informationsutbyte genom att göra all säkerhetsrelaterad information som lagras i deras respektive rapportdatabaser tillgänglig för de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna, för byrån och för kommissionen via det europeiska centrala upplaget.

Händelserapporter ska överföras till det europeiska centrala upplaget senast 30 dagar efter det att de har förts in i den nationella databasen.

Händelserapporter ska närhelst det är nödvändigt uppdateras med ytterligare säkerhetsrelaterad information.

2. Medlemsstaterna ska också överföra information om olyckor och allvarliga tillbud till det europeiska centrala upplaget enligt följande:

a) Under utredningens gång, preliminära faktauppgifter om olyckor och allvarliga tillbud.

b) När utredningen är avslutad:

i) den slutliga utredningsrapporten, och

ii) en sammanfattning på engelska av den slutliga utredningsrapporten om en sådan sammanfattning är tillgänglig.

3. En medlemsstat eller byrån ska så snart som möjligt vidarebefordra all relevant säkerhetsrelaterad information till den berörda myndigheten i medlemsstaten eller till byrån om den, i samband med insamlingen av händelseinformation eller vid lagringen av händelserapporter eller vid genomförandet av en analys i enlighet med artikel 13.6, identifierar säkerhetsproblem som anses vara

a) av intresse för andra medlemsstater eller byrån, eller

b) som kan komma att innebära att andra medlemsstater eller byrån måste vidta säkerhetsåtgärder.

Artikel 10

Spridning av information som lagrats i det europeiska centrala upplaget

1. En enhet som anförtrots uppgiften att reglera säkerheten inom den civila luftfarten eller en myndighet för säkerhetsutredning inom unionen ska ha säker och fullständig online-tillgång till händelseinformation som finns i det europeiska centrala upplaget.

Informationen ska användas i enlighet med artiklarna 15 och 16.

2. Berörda parter som förtecknas i bilaga II får ansöka om tillgång till viss information som finns i det europeiska centrala upplaget.

Berörda parter som är etablerade inom unionen ska rikta ansökan om tillgång till information till kontaktpunkten i den medlemsstat där de är etablerade.

Berörda parter som är etablerade utanför unionen ska rikta ansökan till kommissionen.

Kommissionen ska informera den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten då en ansökan lämnas in i enlighet med denna punkt.

3. Om inte annat följer av artikel 15.2 i förordning (EU) nr 996/2010 får information som finns i det europeiska centrala upplaget om pågående säkerhetsutredningar som genomförs i enlighet med den förordningen inte lämnas ut till berörda parter i enlighet med denna artikel.
4. Av säkerhetsskäl får berörda parter inte beviljas direkt tillgång till det europeiska centrala upplaget.

Artikel 11

Behandling av ansökningar och beslut

1. Ansökningar om tillgång till information som finns i det europeiska centrala upplaget ska lämnas in på formulär som godkänts av kontaktpunkten. Dessa formulär ska innehålla minst de uppgifter som fastställs i bilaga III.
2. En kontaktpunkt som mottar en ansökan ska kontrollera att
 - a) ansökan verkligen kommer från en berörd part,
 - b) den har behörighet att behandla denna ansökan.

Om kontaktpunkten fastställer att en annan medlemsstat eller kommissionen har behörighet att behandla ansökan, ska den överföra ansökan till den medlemsstaten eller till kommissionen, beroende på vad som är lämpligt.

3. En kontaktpunkt som mottar en ansökan ska från fall till fall utvärdera om ansökan är motiverad och möjlig att tillmötesgå.

En kontaktpunkt får tillhandahålla information till berörda parter på papper eller med hjälp av säkra elektroniska kommunikationsmedel.

4. Om ansökan godtas ska kontaktpunkten fastställa hur mycket information som ska lämnas ut och hur detaljerad den ska vara. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 15 och 16 ska informationen begränsas till vad som är absolut nödvändigt för syftet med ansökan.

Information utan anknytning till den berörda partens egen utrustning, eget arbete eller eget verksamhetsområde ska endast lämnas i aggregerad eller avidentifierad form. Information i icke-aggregerad form får lämnas till den berörda parten om den tillhandahåller en detaljerad skriftlig motivering. Den informationen ska användas i enlighet med artiklarna 15 och 16.

5. Kontaktpunkten ska till berörda parter som förtecknas i led b i bilaga II endast tillhandahålla information med anknytning till den berörda partens egen utrustning, eget arbete eller eget verksamhetsområde.
6. En kontaktpunkt som mottar en ansökan från en berörd part som är förtecknad i led a i bilaga II får fatta ett generellt beslut om att regelbundet tillhandahålla information till den berörda parten, under förutsättning att
 - a) den begärda informationen har anknytning till den berörda partens egen utrustning, eget arbete eller eget verksamhetsområde,
 - b) det generella beslutet inte ger tillgång till hela innehållet i databasen,
 - c) det generella beslutet endast avser avidentifierad information.
7. Den berörda parten får använda den information som mottas i enlighet med denna artikel på följande villkor:
 - a) Den berörda parten får endast använda informationen för det ändamål som anges i ansökningsformuläret, och detta ändamål bör vara förenligt med målet för denna förordning enligt artikel 1.
 - b) Den berörda parten får inte lämna ut den mottagna informationen utan skriftligt medgivande från informationslämnaren och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa lämplig konfidentialitet i fråga om den mottagna informationen.
8. Beslutet att sprida information i enlighet med denna artikel ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt för användarens syfte.

*Artikel 12***Registrering av ansökningar och informationsutbyte**

1. Kontaktpunkten ska registrera varje ansökan som mottas och den åtgärd som vidtas med anledning av denna ansökan.

Informationen ska i god tid vidarebefordras till kommissionen så snart en ansökan mottas och/eller åtgärder vidtas.

2. Kommissionen ska säkerställa att alla kontaktpunkter får tillgång till den uppdaterade förteckningen över mottagna ansökningar och åtgärder som vidtagits av de olika kontaktpunkterna samt av kommissionen själv.

*Artikel 13***Händelseanalys och uppföljning på nationell nivå**

1. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat ska utarbeta ett förfarande för att analysera de händelser som samlats in enligt artiklarna 4.2 och 5.1 i syfte att identifiera säkerhetsrisker som är förenade med de identifierade händelserna eller grupperna av händelser.

På grundval av denna analys ska varje organisation fastställa eventuella lämpliga korrigerande eller förebyggande åtgärder som krävs för att förbättra flygsäkerheten.

2. När en organisation som är etablerad i en medlemsstat, efter den analys som avses i punkt 1, fastställer eventuella lämpliga korrigerande eller förebyggande åtgärder som krävs för att hantera verkliga eller potentiella flygsäkerhetsbrister, ska den

a) genomföra dessa åtgärder i god tid, och

b) inrätta ett förfarande för övervakning av åtgärdernas genomförande och effektivitet.

3. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat ska regelbundet ge sina anställda och kontraktsanställda information om analys och uppföljning av de händelser som blir föremål för förebyggande eller korrigerande åtgärder.

4. När en organisation som är etablerad i en medlemsstat och som inte omfattas av punkt 5 identifierar en faktisk eller potentiell flygsäkerhetsrisk till följd av den analys som gjorts av händelser eller grupper av händelser som rapporterats i enlighet med artiklarna 4.8 och 5.6, ska den inom 30 dagar från och med den dag då uppgiftslämnaren lämnade underrättelse om händelsen till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten översända

a) de preliminära resultaten av den analys som gjorts enligt punkt 1, och

b) eventuella åtgärder som ska vidtas i enlighet med punkt 2.

Organisationen ska vid behov rapportera analysens slutliga resultat så snart som de föreligger och i princip inom högst tre månader från och med den dag då händelsen rapporterades.

En behörig myndighet i en medlemsstat får begära att organisationer till myndigheten överlämnar de preliminära eller slutliga analysresultaten avseende händelser om vilka myndigheten har underrättats men inte fått uppföljande information eller endast har fått de preliminära resultaten.

5. När en organisation som är etablerad i en medlemsstat och som är certifierad eller godkänd av byrån identifierar en faktisk eller potentiell flygsäkerhetsrisk till följd av den analys som gjorts av händelser eller grupper av händelser som rapporterats i enlighet med artiklarna 4.9 och 5.5, ska den inom 30 dagar från och med den dag då uppgiftslämnaren lämnade underrättelse om händelsen till byrån översända

a) de preliminära resultaten av den analys som eventuellt utförs i enlighet med punkt 1, och

b) eventuella åtgärder som ska vidtas i enlighet med punkt 2.

Den organisation som certifierats och godkänts av byrån ska till byrån överlämna analysens slutliga resultat ska då så krävs rapporteras så snart som de föreligger, och i princip inom högst tre månader från och med den dag då händelsen rapporterades.

Byrån får begära att organisationer till myndigheten överlämnar de preliminära eller slutliga analysresultaten avseende händelser om vilka myndigheten har underrättats men inte fått uppföljande information eller endast har fått de preliminära resultaten.

6. Varje medlemsstat och byrån ska utarbeta ett förfarande för att analysera den händelseinformation som rapporteras direkt till dem enligt artiklarna 4.6, 5.2 och 5.3 i syfte att identifiera säkerhetsrisker som är förenade med de händelserna. På grundval av denna analys ska de fastställa lämpliga korrigerande eller förebyggande åtgärder som kan krävas för att öka flygsäkerheten.

7. När en medlemsstat eller byrån, efter den analys som avses i punkt 6, fastställer eventuella lämpliga korrigerande eller förebyggande åtgärder som krävs för att hantera verkliga eller potentiella flygsäkerhetsbrister, ska den

a) genomföra dessa åtgärder i god tid, och

b) inrätta ett förfarande för övervakning av åtgärdens genomförande och effektivitet.

8. För varje händelse eller grupp av händelser som blir föremål för en uppföljning i enlighet med punkt 4 eller 5 ska varje medlemsstat och byrån få tillgång till den analys som genomförts och ska på lämpligt sätt bevaka de åtgärder som vidtas av de organisationer för vilka medlemstaten respektive byrån ansvarar.

Om en medlemsstat eller byrån bedömer att genomförandet av och effektiviteten hos de rapporterade åtgärderna inte är ändamålsenliga för hantering av verkliga eller potentiella säkerhetsbrister, ska den se till att ytterligare lämpliga åtgärder vidtas och genomförs av den relevanta organisationen.

9. Information som rör analysen och uppföljningen av enskilda händelser eller grupper av händelser som erhållits enligt denna artikel ska med erforderlig skyndsamhet, dock senast två månader efter det att den har lagrats i den nationella databasen, registreras i det europeiska centrala upplaget i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

10. Medlemsstaterna ska använda uppgifter som erhållits från analysen av händelserapporter för att bidra till att fastställa eventuella korrigerande åtgärder som ska vidtas inom myndighetens flygsäkerhetsprogram.

11. I syfte att informera allmänheten om nivån på säkerheten inom den civila luftfarten ska varje medlemsstat minst en gång per år offentliggöra en säkerhetsöversyn. Säkerhetsöversynen ska

a) innehålla aggregerad och avidentifierad information om de typer av händelser och annan säkerhetsrelaterad information som rapporterats genom dess nationella system för obligatorisk och frivillig rapportering,

b) identifiera trender,

c) identifiera de åtgärder som den har vidtagit.

12. Medlemsstaterna får också offentliggöra avidentifierade händelserapporter och riskanalysresultat.

Artikel 14

Händelseanalys och uppföljning på unionsnivå

1. Kommissionen, byrån och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska, i samarbete, regelbundet delta i utbytet och analysen av information som finns i det europeiska centrala upplaget.

Utan att det påverkar tillämpningen av konfidentialitetskraven i denna förordning får observatörer från fall till fall bjudas in om så är lämpligt.

2. Kommissionen, byrån och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska samarbeta genom ett nätverk av flygsäkerhetsanalytiker.

Nätverket av flygsäkerhetsanalytiker ska bidra till ökad flygsäkerhet i unionen, i synnerhet genom att genomföra säkerhetsanalyser för att stödja det europeiska flygsäkerhetsprogrammet och den europeiska flygsäkerhetsplanen.

3. Byrån ska stödja den verksamhet som bedrivs av nätverket av flygsäkerhetsanalytiker, till exempel genom att ge stöd till förberedelser inför och anordnande av nätverkets sammanträden.
4. Byrån ska i den årliga säkerhetsöversyn som avses i artikel 15.4 i förordning (EG) nr 216/2008 inkludera information om resultatet av informationsanalysen enligt punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 15

Konfidentialitet och lämplig användning av information

1. Medlemsstater och organisationer, i enlighet med nationell rätt, och byrån ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa lämplig konfidentialitet för den händelseinformation som de erhåller enligt artiklarna 4, 5 och 10.

Varje medlemsstat, varje organisation som är etablerad i en medlemsstat eller byrån ska behandla personuppgifter endast i den utsträckning som krävs för tillämpningen av denna förordning och utan att det påverkar tillämpningen av den nationella lagstiftning som genomför direktiv 95/46/EG.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om skydd av säkerhetsinformation enligt artiklarna 12, 14 och 15 i förordning (EU) nr 996/2010 får den information som härrör från händelserapporten endast användas för det syfte för vilket den har samlats in.

Medlemsstater, byrån och organisationer får inte lämna ut eller använda händelseinformationen

- a) för att fastställa skuld- eller ansvarsfrågan, eller
 - b) för några andra syften än att bibehålla eller förbättra flygsäkerheten.
3. Kommissionen, byrån och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska, när de fullgör sina skyldigheter enligt artikel 14 med avseende på det europeiska centrala upplaget
 - a) säkerställa konfidentialiteten när det gäller informationen, och
 - b) begränsa informationens användning till vad som är strikt nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina säkerhetsrelaterade skyldigheter, utan att fastställa skuld- eller ansvarsfrågan. I detta sammanhang ska denna information i synnerhet användas för riskhantering och för analys av säkerhetstrender som kan leda till säkerhetsrekommendationer eller åtgärder som tar itu med verkliga eller potentiella säkerhetsbrister.
 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter enligt artikel 6.3 och deras behöriga myndigheter med ansvar för rättskipning samarbetar med varandra genom administrativa förhandsavtal. I dessa administrativa förhandsavtal ska man sträva efter att säkerställa den rätta balansen mellan behovet av korrekt rättskipning, å ena sidan, och nödvändig kontinuerlig tillgång till säkerhetsinformation, å andra sidan.

Artikel 16

Skydd av informationskällan

1. I denna artikel avses med *personuppgifter* bland annat fysiska personers namn eller adresser.
2. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat ska säkerställa att alla personuppgifter görs tillgängliga för personal vid organisationerna, utöver den personal som har utsetts i enlighet med artikel 6.1, endast om detta är absolut nödvändigt för att utreda händelser i syfte att förbättra flygsäkerheten.

Avidentifierad information ska spridas inom organisationen vid behov.

3. Varje medlemsstat ska säkerställa att inga personuppgifter registreras i den nationella databas som avses i artikel 6.6. Sådan avidentifierad information ska göras tillgänglig för alla relevanta parter, till exempel för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter när det gäller förbättring av flygsäkerheten.

4. Byrån ska säkerställa att inga personuppgifter registreras i byråns databas som avses i artikel 6.8. Sådan avidentifierad information ska göras tillgänglig för alla relevanta parter, till exempel för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter när det gäller förbättring av flygsäkerheten.

5. Medlemsstaterna och byrån får inte hindras från att vidta åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla eller förbättra flygsäkerheten.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av tillämplig nationell straffrätt ska medlemsstaterna avstå från att inleda rättsliga förfaranden avseende överlagda eller oavsiktliga lagöverträdelser som kommer till deras kännedom enbart på grund av att de har rapporterats i enlighet med artiklarna 4 och 5.

Första stycket ska inte gälla i de fall som avses i punkt 10. Medlemsstaterna får behålla eller anta åtgärder för att stärka skyddet för uppgiftslämnare och personer som omnämns i händelserapporter. Medlemsstaterna får i synnerhet tillämpa denna regel utan att göra de undantag som avses i punkt 10.

7. Vid eventuella disciplinära eller administrativa förfaranden som har inletts enligt nationell rätt får information som finns i händelserapporter inte användas mot

a) uppgiftslämnarna, eller

b) de personer som omnämns i händelserapporter.

Första stycket ska inte gälla i de fall som avses i punkt 10.

Medlemsstaterna får behålla eller anta åtgärder för att stärka skyddet för uppgiftslämnare eller personer som omnämns i händelserapporter och de får i synnerhet utvidga detta skydd till att gälla även vid civilrättsliga eller straffrättsliga förfaranden.

8. Medlemsstaterna får anta eller behålla lagstiftning som ger ett mer omfattande skydd för uppgiftslämnare eller de personer som omnämns i händelserapporter än det som fastställs i denna förordning.

9. Utom i de fall som avses i punkt 10 får personal och kontraktsanställda som rapporterar eller som omnämns i händelserapporter som samlas in i enlighet med artiklarna 4 och 5 inte bli föremål för efterräkningar från sin arbetsgivares sida eller från den organisation till vilken en tjänst tillhandahålls på grundval av den information som uppgiftslämnaren har rapporterat.

10. Skyddet enligt punkterna 6, 7 och 9 i denna artikel ska inte gälla någon av följande situationer:

a) Vid avsiktlig försummelse.

b) Vid uppenbart, stort och allvarligt risktagande och grov underlåtenhet att vidta den yrkesmässiga aktsamhet som situationen kräver och som orsakar förutsebar skada för en person eller på egendom, eller som allvarligt äventyrar flygsäkerheten.

11. Varje organisation som är etablerad i en medlemsstat ska efter samråd med personalrepresentanterna anta interna regler som beskriver hur principerna avseende "rättvissekultur", särskilt den princip som avses i punkt 9, garanteras och genomförs inom organisationen.

Det organ som utsetts i enlighet med punkt 12 får begära att få se över de interna reglerna för de organisationer som är etablerade i den medlemsstat som den är knuten till innan dessa interna regler börjar tillämpas.

12. Varje medlemsstat ska utse ett organ som ska ansvara för genomförandet av punkterna 6, 9 och 11.

Anställda och kontraktsanställda får till detta organ rapportera påstådda överträdelser av de bestämmelser som fastställs i denna artikel. Anställda och kontraktsanställda får inte bli föremål för sanktioner för att ha rapporterat påstådda överträdelser. Anställda och kontraktsanställda får informera kommissionen när de rapporterar sådana påstådda överträdelser.

När det är lämpligt ska det utsedda organet ge medlemsstatens relevanta myndigheter råd i fråga om åtgärder eller sanktioner med avseende på tillämpningen av artikel 21.

13. Varje medlemsstat ska den 15 maj 2019 och vart femte år därefter inlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av denna artikel och särskilt om verksamheten hos det organ som utsetts i enlighet med punkt 12. Rapporten får inte innehålla personuppgifter.

Artikel 17

Uppdatering av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att

- a) uppdatera den förteckning över obligatoriska datafält i händelserapporter som fastställs i bilaga I om ändringar visar sig vara nödvändiga för att förbättra flygsäkerheten mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning,
- b) uppdatera det formulär för ansökan om tillgång till information från det europeiska centrala upplaget som återfinns i bilaga III för att beakta de erfarenheter som gjorts och den senaste utvecklingen,
- c) anpassa någon av bilagorna till Eccairs-programvaran och ADREP-taxonomin, liksom till rättsakter som antagits av unionen och till internationella avtal.

I syfte att uppdatera förteckningen över obligatoriska datafält ska byrån och det nätverk av flygsäkerhetsanalytiker som avses i artikel 14.2 överlämna lämpliga yttranden till kommissionen.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.6 och 17 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.6 och 17 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.6 och 17 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underlåtit kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 65 i förordning (EG) nr 216/2008. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

*Artikel 20***Tillgång till handlingar och skydd för personuppgifter**

1. Med undantag för artiklarna 10 och 11, som fastställer strängare regler för tillgång till de data och den information som finns i det europeiska centrala upplaget, ska denna förordning tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.
2. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning som genomför direktiv 95/46/EG och i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

*Artikel 21***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner som ska gälla vid överträdelse av denna förordning. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser och eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

*Artikel 22***Ändring av förordning (EU) nr 996/2010**

Artikel 19 i förordning (EU) nr 996/2010 ska utgå.

Den artikeln ska dock fortsätta att tillämpas fram till den dag då denna förordning börjar tillämpas i enlighet med artikel 24.3.

*Artikel 23***Upphävande**

Direktiv 2003/42/EG, förordning (EG) nr 1321/2007 och förordning (EG) nr 1330/2007 ska upphöra att gälla. De ska dock fortsätta att tillämpas fram till den dag då denna förordning börjar tillämpas i enlighet med artikel 24.3.

*Artikel 24***Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Kommissionen ska senast den 16 november 2020 offentliggöra och till Europaparlamentet och rådet översända en utvärderingsrapport om genomförandet av denna förordning. Rapporten ska särskilt omfatta förordningens bidrag till att minska antalet flygolyckor och därmed relaterade dödsfall. Kommissionen ska vid behov lägga fram förslag om ändring av denna förordning på grundval av rapporten.
3. Denna förordning ska tillämpas från och med den 15 november 2015 och inte före den dag då de genomförandeåtgärder som avses i artiklarna 4.5 träder i kraft. Artikel 7.2 ska tillämpas när de delegerade akterna och genomförandeakterna om specificering och utarbetande av det gemensamma europeiska riskklassificeringssystem som avses i artikel 7.6 och 7.7 har trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER KRAV SOM GÄLLER FÖR SYSTEMEN FÖR OBLIGATORISK OCH FRIVILLIG
RAPPORTERING AV HÄNDELSER

Obs.: Begärd information måste fyllas i. Om de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna eller byrån inte kan lämna informationen på grund av att organisationen eller uppgiftslämnaren i sin tur inte har lämnat den, får kommentaren "vet ej" lämnas i fältet. För att se till att lämplig information lämnas bör kommentaren "vet ej" dock i möjligaste mån undvikas, och rapporten bör om möjligt kompletteras med begärd information senare.

1. GEMENSAMMA OBLIGATORISKA DATAFÄLT

När organisationer, medlemsstaterna och byrån i sina respektive databaser registrerar uppgifter om varje händelse som är föremål för obligatorisk rapportering och, i möjligaste mån, uppgifter om varje händelse som rapporterats frivilligt, ska de se till att händelserapporter som registrerats i deras databaser innehåller minst följande information:

1. Rubrik

— Rubrik

2. Registreringsuppgifter

— Ansvarig enhet

— Ärendenummer

— Händelsens status

3. När

— UTC-datum

4. Var

— Stat/område där händelsen inträffat

— Plats för händelsen

5. Klassificering

— Händelseklass

— Händelsekategori

6. Beskrivning

— Språk

— Beskrivning

7. Händelser

— Typ av händelse

8. Riskklassificering

2. SÄRSKILDA OBLIGATORISKA DATAFÄLT

2.1 **Datafält som rör luftfartyget**

När organisationer, medlemsstaterna och byrån i sina respektive databaser registrerar uppgifter om varje händelse som är föremål för obligatorisk rapportering och, i möjligaste mån, uppgifter om varje händelse som rapporterats frivilligt, ska de se till att händelserapporter som registrerats i deras databaser innehåller minst följande:

1. Luftfartygets identitet

— Registreringsstat

— Fabrikat/modell/serie

- Luftfartygets serienummer
- Luftfartygets registreringsbeteckning
- Anropssignal
- 2. Drift av luftfartyg
 - Operatör
 - Typ av verksamhet
- 3. Beskrivning av luftfartyget
 - Luftfartygskategori
 - Framdrivningstyp
 - Viktgrupp
- 4. Flygförlopp
 - Senaste avreseort
 - Planerad destination
 - Flygfas
- 5. Väder
 - Relevant väder

2.2 Datafält som rör flygtrafiktjänster.

När organisationer, medlemsstaterna och byrån i sina respektive databaser registrerar uppgifter om varje händelse som är föremål för obligatorisk rapportering och, i möjligaste mån, uppgifter om varje händelse som rapporterats frivilligt, ska de se till att händelserapporter som registrerats i deras databaser innehåller minst följande information:

1. Koppling till flygledningstjänsten
 - Bidrag till flygledningstjänsten
 - Berörd tjänst (påverkan på flygledningstjänsten)
2. Flygtrafikledningenshetens namn

2.2.1 Datafält som rör separationsunderskridande/otillräcklig separation och luftrumsintrång

När organisationer, medlemsstaterna och byrån i sina respektive databaser registrerar uppgifter om varje händelse som är föremål för obligatorisk rapportering och, i möjligaste mån, uppgifter om varje händelse som rapporterats frivilligt, ska de se till att händelserapporter som registrerats i deras databaser innehåller minst följande information:

1. Luftrum
 - Luftrumstyp
 - Luftrumsklass
 - FIR/UIR-namn

2.3 Datafält som rör flygplatser

När organisationer, medlemsstaterna och byrån i sina respektive databaser registrerar uppgifter om varje händelse som är föremål för obligatorisk rapportering och, i möjligaste mån, uppgifter om varje händelse som rapporterats frivilligt, ska de se till att händelserapporter som registrerats i deras databaser innehåller minst följande information:

1. Platsindikator (flygplatsens Icao-indikator)
2. Plats på flygplatsen

2.4 Datafält som rör skador på luftfartyg eller personskador

När organisationer, medlemsstaterna och byrån i sina respektive databaser registrerar uppgifter om varje händelse som är föremål för obligatorisk rapportering och, i möjligaste mån, uppgifter om varje händelse som rapporterats frivilligt, ska de se till att händelserapporter som registrerats i deras databaser innehåller minst följande information:

1. Allvarlighetsgrad

- Största skador
- Personskadenivå

2. Personsador

- Antal (dödliga, allvarliga och lindriga) skador på marken
 - Antal (dödliga, allvarliga och lindriga) skador i luftfartyget
-

BILAGA II

BERÖRDA PARTER

- a) Förteckning över berörda parter som får ta emot information på grundval av ett beslut fattat från fall till fall i enlighet med artikel 11.4 eller på grundval av ett generellt beslut enligt artikel 11.6
1. Tillverkare: Konstruktörer och tillverkare av luftfartyg, motorer, propellrar samt flygplansdelar och flygplansapparat, och deras respektive sammanslutningar. Konstruktörer och tillverkare av system och komponenter för flygledningstjänst (ATM). Konstruktörer och tillverkare av system och komponenter för flygtrafiktjänster (ANS). Konstruktörer och tillverkare av system och utrustning som används på flygplatsernas airside.
 2. Underhåll: Organisationer som utövar en funktion som har samband med underhåll eller översyn av luftfartyg, motorer, propellrar samt flygplansdelar och flygplansapparat, med installation, modifiering, underhåll, reparation, översyn, flygkontroll eller inspektion av luftfartsanläggningar eller med underhåll eller översyn av system, komponenter och utrustning på flygplatsens flygsida.
 3. Verksamhetsutövare: Lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer samt sammanslutningar av lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer. Flygplatsoperatörer och sammanslutningar av flygplatsoperatörer.
 4. Leverantörer av flygtrafiktjänster och leverantörer av ATM-specifik verksamhet.
 5. Leverantörer av flygplatstjänster: organisationer som ansvarar för hantering av luftfartyget på marken, inklusive bränslepåfyllning, upprättande av lastbesked, lastning, avisning och bogsering vid flygplatsen, samt undsättning och brandbekämpning eller andra räddningstjänster.
 6. Organisationer som bedriver flygutbildning
 7. Organisationer i tredjeländer: Nationella luftfartsmyndigheter och organ som utreder olyckor från tredjeländer.
 8. Internationella luftfartsorganisationer
 9. Forskning: Offentliga eller privata forskningslaboratorier, -centrum eller -enheter eller universitet som bedriver forskning eller studier rörande flygsäkerhet.
- b) Förteckning över berörda parter som får ta emot information på grundval av ett beslut fattat från fall till fall i enlighet med artikel 11.4 och 11.5
1. Piloter (på personlig basis)
 2. Flygledare (på personlig basis) och annan personal inom flygledningstjänsten eller flygtrafiktjänsten som utför säkerhetsrelaterade uppgifter.
 3. Ingenjörer/Tekniker/Teknisk personal som hanterar elektroniska flygsäkerhetssystem/Personer som ansvarar för luftfarts- eller flygplatsförvaltning (på personlig basis)
 4. Yrkesorganisationer för personal som utför säkerhetsrelaterade uppgifter.
-

BILAGA III

ANSÖKAN OM TILLGÅNG TILL INFORMATION FRÅN DET EUROPEISKA CENTRALA UPPLAGET

1. Namn:

Befattning:

Företag:

Adress:

Tfn:

E-post:

Datum:

Typ av verksamhet:

Kategori av berörd part (se bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart ⁽¹⁾):

2. Begärd information (var så specifik som möjligt, och ange det datum/den period som är av intresse):

3. Skäl till ansökan:

4. Förklara i vilket syfte informationen kommer att användas:

5. Datum till vilket informationen begärs:

6. Det ifyllda formuläret skickas per e-post till: (kontaktpunkt)

7. Tillgång till information

Kontaktpunkten har ingen skyldighet att lämna ut begärd information. Den får endast lämna ut information om den är förvissad om att ansökan är förenlig med förordning (EU) nr 376/2014. Den berörda parten förbinder sig och sin organisation att begränsa användningen av informationen till det syfte som anges i punkt 4. Information som lämnas ut på grundval av denna ansökan tillhandahålls endast för flygsäkerhetssyften enligt förordning (EU) nr 376/2014 och inte för andra syften, t.ex., och i synnerhet, för att fastställa skuld- eller ansvarsfrågan eller i kommersiellt syfte.

Den som ansöker om informationen får inte lämna ut den tillhandahållna informationen till någon annan part utan kontaktpunktens medgivande.

Om ovanstående villkor inte följs kan detta medföra att en begäran om tillgång till ytterligare information ur det europeiska centrala upplaget avslås eller, i tillämpliga fall, åläggande av sanktioner.

8. Ort, datum och namnteckning:

⁽¹⁾ EUT L 122, 24.4.2014, s. 18.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 377/2014
av den 3 april 2014
om inrättande av Copernicusprogrammet och om upphävande av förordning (EU) nr 911/2010
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 189.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) var ett jordobservationsinitiativ som leddes av unionen och genomfördes i partnerskap med medlemsstaterna och Europeiska rymdorganisationen (ESA). GMES kan sägas ha uppstått i maj 1998, när de organ som verkade för utveckling av den europeiska rymdverksamheten utfärdade en gemensam förklaring, *Bavenomaniestet*. I manifestet efterlystes ett långsiktigt åtagande att utveckla rymdbaserade miljöövervakningstjänster, som byggde på och vidareutvecklade europeisk kompetens och teknik. Unionen gjorde 2005 det strategiska valet att tillsammans med ESA utveckla en oberoende europeisk jordobservationskapacitet för att tillhandahålla miljö- och säkerhetstjänster.
- (2) Med utgångspunkt i det initiativet inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 911/2010 ⁽³⁾ det europeiska jordobservationsprogrammet (GMES), och dessutom fastställdes regler för dess inledande driftsfas.
- (3) Det program som inrättats genom förordning (EU) nr 911/2010 bör fortsätta under den fleråriga budgetramen 2014–2020, inrättad genom rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾, men förkortningen "GMES" bör ersättas med namnet "Copernicus" för att underlätta kommunikation med allmänheten. Kommissionen har registrerat varumärket så att det kan användas av unionens institutioner och licensieras till andra berörda användare, särskilt de som tillhandahåller centrala tjänster.
- (4) Copernicusprogrammet (nedan kallat *Copernicus*) bygger på partnerskap mellan unionen, Esa och medlemsstaterna. Det bör därför bygga på kapacitet som redan finns i Europa och på nationell nivå och kompletteras med nya, gemensamt utvecklade tillgångar. För att genomföra detta tillvägagångssätt bör kommissionen sträva efter dialog med ESA och de medlemsstater som äger relevanta rymd- och fältdata-tillgångar.
- (5) För att nå sina mål bör Copernicus sörja för en oberoende kapacitet för unionen i fråga om rymdbaserade observationer och tillhandahålla operativa tjänster inom miljö, civilskydd och civil säkerhet samt till fullo respektera nationella mandat avseende officiella varningar. Det bör också utnyttja tillgängliga bidragande satellituppdrag och fältdata som främst tillhandahålls av medlemsstaterna. Copernicus bör i största möjliga utsträckning utnyttja medlemsstaternas kapacitet för rymdbaserade observationer och tjänster. Copernicus bör även utnyttja kapaciteten hos kommersiella initiativ i Europa och därmed även bidra till utvecklingen av en livskraftig kommersiell rymdsektor i Europa. Dessutom bör system som kan optimera dataöverföring främjas för att ytterligare öka kapaciteten som svar på användarnas ökade efterfrågan på data i nära realtid.

⁽¹⁾ Yttrande av den 16 oktober 2013.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 911/2010 av den 22 september 2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011–2013) (EUT L 276, 20.10.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

- (6) För att främja och underlätta både lokala myndigheters och små och medelstora företags användning av jordobservationsteknik bör man främja särskilda nätverk för spridning av Copernicusdata, inbegripet nationella och regionala organ.
- (7) Målet för Copernicus bör vara att tillhandahålla korrekt, tillförlitlig information på området för miljö och säkerhet, anpassad till användarnas behov, till stöd för annan unionspolitik, särskilt avseende den inre marknaden, transport, miljö, energi, civilskydd och civil säkerhet, samarbete med tredjeländer samt humanitärt bistånd.
- (8) Copernicus bör betraktas som ett europeiskt bidrag till uppbyggnaden av det globala systemet av jordobservationssystem (Geoss), som utvecklas inom gruppen för jordobservation (GEO).
- (9) Copernicus bör genomföras på ett sätt som står i överensstämmelse med unionens övriga relevanta instrument och åtgärder, särskilt när det gäller åtgärder på området för miljö- och klimatförändringar, samt instrument på området för säkerhet, skydd av personuppgifter, konkurrenskraft och innovation, sammanhållning, forskning, transport, konkurrens och internationellt samarbete och de europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Galileo och Egnos). Copernicusdata bör vara förenliga med både medlemsstaternas rymdreferensdata och de genomförandeåtgärder och tekniska riktlinjer avseende infrastruktur för rymdlig information i unionen som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG ⁽¹⁾. Copernicus bör också komplettera det gemensamma miljöinformationssystemet (Seis) som avses i kommissionens meddelande av den 1 februari 2008 med titeln: Mot ett gemensamt miljöinformationssystem (Seis) och unionens verksamhet för katastrofhantering. Copernicus bör genomföras i enlighet med målen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG ⁽²⁾ om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn, särskilt vad gäller öppenhet, för att skapa möjligheter att främja utvecklingen av tjänster och bidra till ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen. Det bör vara fri och öppen tillgång till Copernicusdata och Copernicusinformation för att stödja den digitala agendan för Europa, som avses i kommissionens meddelande av den 26 augusti 2010 med titeln: En digital agenda för Europa.
- (10) Copernicus är ett program som ska genomföras inom Europa 2020 – strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*). Det bör betjäna ett brett spektrum av unionsinsatser och bidra till målen för Europa 2020-strategin, särskilt genom att utveckla en verkningsfull rymdpolitik som tillhandahåller de verktyg som krävs för att hantera centrala globala utmaningar och nå målen i fråga om klimatförändringar och hållbar energiförsörjning. Copernicus bör även stödja genomförandet av den europeiska rymdpolitiken och stödja tillväxten av europeiska marknader för rymdbaserade data och tjänster.
- (11) Copernicus bör även gynnas av resultaten från Horisont 2020, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽³⁾, särskilt dess verksamhet inom forskning och innovation i fråga om framtidens jordobservationsteknik och tillämpningar som bygger på fjärranalys, luftbaserad och markbaserad teknik och data som krävs för att möta centrala samhällsutmaningar. Kommissionen bör sörja för lämplig samverkan, öppenhet och tydlighet vad gäller Copernicus olika aspekter.
- (12) Copernicus rymdkomponent bör utvecklas med utgångspunkt i en analys av alternativ för tillgodoseende av användarnas föränderliga behov, vilket inbegriper upphandling från nationella/offentliga uppdrag och kommersiella leverantörer i Europa, specifikationer för nya särskilda satellituppdrag, internationella avtal som säkerställer tillgång till icke-europeiska satellituppdrag samt den europeiska jordobservationsmarknaden.
- (13) För tydlighetens skull och för att underlätta kostnadskontroll bör det högsta belopp som ska anslås av unionen till genomförandet av verksamhet inom ramen för Copernicus delas upp i olika kategorier. För att främja flexibiliteten och säkerställa att Copernicus fungerar väl bör dock kommissionen kunna omfördela medel från en kategori till en annan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rymdlig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

- (14) För att möjliggöra tillhandahållandet av operativa tjänster måste Copernicus rymdkomponent fungera på ett bra, ständigt tillgängligt och säkert sätt. Den tilltagande risken för kollisioner med andra satelliter och rymdskrot är ett allvarligt hot mot Copernicus rymdkomponent. Därför bör Copernicusverksamheten omfatta skydd av Copernicus rymdkomponent och driften av den, även i samband med uppskjutning av satelliter. Därför skulle ett proportionellt bidrag till de kostnader för tjänster som kan tillhandahålla detta skydd kunna utgöra verksamhet som kan få anslag från Copernicus budget, i den mån detta är möjligt med en strikt kostnadskontroll och med full hänsyn till det högsta belopp på 26, 5 miljoner EUR i löpande priser som fastställs i denna förordning. Ett sådant bidrag bör endast användas för tillhandahållande av Copernicusdata och Copernicustjänster och inte för inköp av infrastruktur.
- (15) För att förbättra genomförandet av Copernicus och dess långsiktiga planering bör kommissionen anta ett årligt arbetsprogram, inklusive en genomförandeplan för de åtgärder som krävs för att uppfylla målen för Copernicus. Genomförandeplanen bör vara framsynt och beskriva de åtgärder som behövs för att genomföra Copernicus, med beaktande av nya behov hos användarna och den tekniska utvecklingen.
- (16) Genomförandet av Copernicus tjänstekomponent bör baseras på tekniska specifikationer med tanke på dess komplexitet och de resurser som tilldelas Copernicus. Detta skulle även underlätta det allmänna nyttiggörandet av tjänster eftersom användarna skulle kunna förutse tillgången och utvecklingen av tjänster samt samarbete med medlemsstaterna och andra parter. Därför bör kommissionen anta och vid behov uppdatera de tekniska specifikationerna för alla Copernicustjänster som behandlar aspekter som tillämpningsområde, uppbyggnad, tekniska tjänsteportföljer, vägledande fördelning och planering av kostnader, resultatnivåer, behov av utrymme och tillgång till fältdata, utveckling, standarder, lagring och spridning av data.
- (17) Genomförandet av Copernicus rymdkomponent bör baseras på tekniska specifikationer med tanke på komplexiteten och de resurser som tilldelas Copernicus. Därför bör kommissionen anta och vid behov fastställa och uppdatera tekniska specifikationer med uppgifter om de verksamheter som ska stödjas enligt Copernicus rymdkomponent och deras vägledande kostnadsuppdelning och planering. Eftersom Copernicus bör bygga på investeringar som görs av unionen, ESA och medlemsstaterna inom ramen för det europeiska jordobservationsprogrammet, bör man i verksamheten inom ramen för Copernicus rymdkomponent där så är lämpligt beakta inslag av ESA:s långtidsscenario, som är ett dokument som utarbetats och uppdaterats av ESA och som inrättar en övergripande ram för Copernicus rymdkomponent.
- (18) Copernicus bör vara ett användarstyrt program, vilket innebär att användarna fortlöpande och aktivt bör delta framför allt i fastställandet och valideringen av krav på tjänsterna.
- (19) Copernicus internationella inslag har särskilt stor betydelse för utbyte av data och information samt för tillgång till observationsinfrastruktur. Ett sådant utbyte är mer kostnadseffektivt än system för datainköp, och stärker Copernicus globala karaktär.
- (20) I avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och i ramavtalen med kandidatländerna och möjliga kandidater finns bestämmelser om dessa länders deltagande i unionens program. Andra tredjeländer och internationella organisationer bör ges möjlighet att delta genom slutande av avtal.
- (21) Medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer bör kunna bidra till programmen på grundval av lämpliga avtal.
- (22) Kommissionen bör ha det övergripande ansvaret för Copernicus. Den bör fastställa Copernicus prioriteringar och stå för den allmänna samordningen och förvaltningen av Copernicus. Detta bör även inbegripa särskilda insatser för att öka den allmänna medvetenheten om rymdprogrammets vikt för Europas invånare. Kommissionen bör i god tid förse Europaparlamentet och rådet med all relevant information rörande Copernicus.
- (23) Vid genomförandet av Copernicus bör kommissionen vid behov anlita europeiska mellanstatliga organisationer med vilka den redan har ett etablerat partnerskap, i synnerhet ESA när det gäller den tekniska samordningen av Copernicus rymdkomponent, definitionen av dess arkitektur, utvecklingen och upphandlingen av rymdinfrastruktur, dataåtkomst och drift av särskilda satellituppdrag. Kommissionen bör dessutom anlita den Europeiska organisationen för utnyttjande av meteorologiska satelliter (Eumetsat) gällande driften av särskilda satellituppdrag i enlighet med organisationens expertis och mandat.

- (24) Eftersom Copernicus bedrivs i partnerskap bör Copernicus genomförande delegeras till enheter med lämplig teknisk och professionell förmåga för att undvika överlappning av teknisk expertis. Sådana enheter bör uppmanas att konkurrensutsätta genomförandet av de uppgifterna upp till en tillräcklig nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*).
- (25) Copernicus bör inbegripa en tjänstekomponent som sörjer för tillgång till information om atmosfärövervakning, havsmiljöövervakning, landmiljöövervakning, klimatförändringar, katastrofhantering och säkerhet. Copernicus bör framförallt ge tillgång till information om tillståndet i atmosfären på lokal, nationell, europeisk och global nivå, information om tillståndet i haven, vilket även innefattar inrättandet av en europeisk gruppering för havsövervakning, stödinformation för landmiljöövervakning för genomförandet av lokala, nationella och europeiska policyer, stödinformation för anpassning till och minskning av klimatförändring, geografisk stödinformation för katastrofhantering, vilket även innefattar förebyggande verksamhet, samt civil säkerhet, vilket även innefattar unionens yttre åtgärder. Kommissionen bör identifiera lämpliga avtal för att skapa hållbarhet vad gäller tillhandahållande av tjänster.
- (26) Under genomförandet av Copernicus tjänstekomponent kan kommissionen, om åtgärdernas särskilda karaktär och särskild expertis motiverar det, anlita behöriga enheter som Europeiska miljöbyrå, Europeiska byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex), Europeiska sjösäkerhetsbyrå (Emsa), Europeiska unionens satellitcentrum (EUSC), Europacentret för medellånga väderprognoser (ECMWF), andra relevanta Europeiska organ, grupperingar eller konsortier för nationella organ, samt alla andra relevanta organ som kan komma i fråga för delegering av uppgifter i enlighet med budgetförordningen. Vid valet av enhet bör vederbörlig hänsyn tas till kostnadseffektiviteten i att anförtro organet uppgifterna, liksom inverkan på enhetens styrstrukturer, budget och personalresurser.
- (27) Kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC) har deltagit aktivt i initiativet om det europeiska jordobservationsprogrammet (GMES) och i genomförandet av dess inledande driftfas som fastställdes i förordning (EU) nr 911/2010. Kommissionen bör även i fortsättningen förlita sig på JRC:s vetenskapliga och tekniska stöd i genomförandet av Copernicus.
- (28) Den offentliga upphandlingen för de enheter som anförtros genomförandet av Copernicus bör vara förenlig med unionsregler eller motsvarande internationella standarder, i den utsträckning detta är tillåtet enligt bestämmelserna om offentliga kontrakt i budgetförordningen. Särskilda justeringar som krävs för dessa regler, samt arrangemangen för förlängning av befintliga kontrakt, bör fastställas i motsvarande delegeringsavtal. Den bör framför allt inriktas att optimera resursanvändningen, kontrollera kostnadskontroll, riskminskning, effektivitetsförbättring och minskat beroende av en enda leverantör. En öppen, sund konkurrens bör råda längs hela leveranskedjan, och ett balanserat deltagande av olika branscher på alla nivåer, särskilt nya aktörer och små och medelstora företag, bör säkerställas. Missbruk av dominerande ställning och långvarigt beroende av enskilda leverantörer bör undvikas. För att minska riskerna med programmen, undvika beroende av enskilda leverantörer och säkerställa bättre övergripande kontroll över Copernicus, kostnaderna och tidsplanerna, är det viktigt att i lämpliga fall kunna vända sig till flera leverantörer. Vidare bör utvecklingen av europeisk industri vidmakthållas och främjas på alla områden med anknytning till satellitnavigering i enlighet med de internationella avtal som unionen är part i.
- (29) Risken för bristfälligt genomförande av ett kontrakt eller icke-genomförande bör minimeras så mycket som möjligt. I detta syfte bör uppdragstagarna visa att deras fullgörande av kontrakten är hållbart med avseende på de åtaganden som gjorts och kontraktets löptid. Därför bör de upphandlande myndigheterna, när så är lämpligt, specificera vilka krav som gäller för tillförlitligheten i leveranserna och tillhandahållandet av tjänsterna. Dessutom kan de upphandlande myndigheterna ställa särskilda krav när det gäller inköp av varor och tjänster av känslig art, i synnerhet för att värna informationssäkerheten. Företag i unionen bör ha möjlighet att anlita leverantörer etablerade utanför unionen för vissa komponenter och tjänster när det kan visas att fördelarna är väsentliga i fråga om kvalitet och kostnader, dock med hänsyn tagen till Copernicus strategiska karaktär och unionens krav på säkerhet och exportkontroll. Det är lämpligt att ta till vara den offentliga sektorns investeringar och den erfarenhet och kompetens som finns i industrin och att samtidigt se till att reglerna om konkurrensutsatt upphandling inte åsidosätts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 -(EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (30) För att bättre kunna uppskatta de totala kostnaderna för en vara, tjänst eller byggtreprenad som upphandlas, inbegripet dess långsiktiga operativa kostnader, bör när så är lämpligt, de totala kostnaderna under hela livscykeln för den vara, tjänst eller byggtreprenad som är föremål för upphandlingen beaktas, genom tillämpning av en kostnadseffektivitetsmetod som exempelvis livscykelkostnader, om upphandlingen utgår från kriteriet om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet. För detta syfte bör den upphandlande myndigheten se till att den metod som är tänkt att användas för att beräkna kostnaderna för en vara, tjänst eller byggtreprenad under hela dess livscykel uttryckligen nämns i kontraktshandlingarna eller kontraktsmeddelandet och att metoden möjliggör verifiering av att uppgifterna som lämnas av anbudsgivarna är korrekta.
- (31) Den upphandlande myndigheten bör kunna återskapa likvärdiga förutsättningar när ett eller flera företag före en upphandling förfogar över privilegierad information om verksamhet med anknytning till upphandlingen. Det bör även kunna gå att genomföra upphandling med villkorade flerfasavtal, på vissa villkor införa ett tillägg medan kontraktet fortfarande löper eller införa en viss minsta grad av underentreprenad. På grund av den tekniska osäkerhet som kännetecknar Copernicus kan det slutligen hända att priset för en upphandling inte alltid kan fastställas exakt och att det därför blir önskvärt att ingå kontrakt i särskild form där inga fasta, slutgiltiga priser anges, samtidigt som de förenas med villkor om skydd av unionens ekonomiska intressen.
- (32) För att hålla Copernicus inom maximibeloppet genom att i största möjliga utsträckning minska de tekniska riskerna och risker kopplade till tidsplaneringen och kostnader för detta samt säkerställa varaktig försörjningstrygghet, bör Copernicus i så hög grad som möjligt utnyttja tidigare offentliga finansiella placeringar och investeringar i infrastruktur och den industriella erfarenhet och kompetens som vunnits genom sådana investeringar i GMES. Detta bör särskilt gälla de återkommande rymd- och marksegmentskomponenter som utvecklats av ESA och dess deltagande stater inom ramen för det frivilliga programmet för GMES rymdkomponent, med finansiell medverkan av unionen. I det senare fallet bör användningen av förhandlat förfarande utan offentliggörande av ett förhandsmeddelande om upphandling eller motsvarande vederbörligen beaktas av den upphandlande myndigheten.
- (33) För att uppnå målen för Copernicus på varaktig basis är det nödvändigt att samordna de olika Copernicuspartnernas insatser och att utveckla, upprätta och sköta driften av en tjänste- och observationskapacitet som tillgodoser användarnas behov. En kommitté (Copernicuskommittén) bör i detta sammanhang bistå kommissionen med att samordna bidragen till Copernicus från unionen, medlemsstaterna och mellanstatliga organisationer och med samordning med den privata sektorn, säkerställa att de befintliga resurserna utnyttjas på bästa sätt och identifiera brister som man behöver ta itu med på unionsnivå. Den bör även bistå kommissionen med att övervaka det enhetliga genomförandet av Copernicus. Eftersom sund offentlig styrning förutsätter en enhetlig förvaltning av Copernicus, snabbare beslutsfattande och lika tillgång till information, bör företrädare för enheter som anförtrots uppgifter som ingår i budgetgenomförandet kunna delta som observatörer i arbetet i Copernicuskommittén. Av samma anledning bör företrädare för tredjeländer och internationella organisationer som ingått ett internationellt avtal med unionen kunna delta i Copernicuskommitténs arbete, med förbehåll för säkerhetsrestriktioner och i enlighet med avtalsvillkoren. Sådana företrädare bör inte ha rösträtt i Copernicuskommittén.
- (34) Verksamheten hos de enheter som kommissionen delegerat genomförandeuppgifter till bör också mätas mot resultatindikatorer. Det skulle ge Europaparlamentet och rådet en uppfattning om Copernicus framsteg och Copernicus genomförande.
- (35) I kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1159/2013⁽¹⁾ fastställs registrerings- och licensvillkor för GMES-användare och kriterier för begränsning av tillgången till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster.
- (36) Data och information som tas fram inom Copernicus bör göras tillgängliga fullständigt, öppet och kostnadsfritt, i enlighet med tillämpliga villkor och begränsningar, för att främja användningen och spridningen av dem och stärka de europeiska marknaderna för jordobservation, särskilt förädlingsledet, och på så sätt skapa förutsättningar för tillväxt och nya jobb.

(¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1159/2013 av den 12 juli 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 911/2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) genom att fastställa registrerings- och licensvillkoren för GMES-användare och kriterier för begränsning av tillgången till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster (EUT L 309, 19.11.2013, s. 1).

- (37) Kommissionen bör arbeta med leverantörerna av data för att komma överens om licensvillkor för data från tredje part för att underlätta användningen av dessa inom Copernicus i enlighet med denna förordning och tillämpliga rättigheter för tredje part.
- (38) Rätt till tillgång till Copernicus Sentineldata som beviljats inom ramen för GMES rymdkomponentprogram enligt godkännande från ESA:s programråd för jordobservation den 24 september 2013 bör beaktas.
- (39) Eftersom Copernicus är ett civilt program under civil kontroll bör prioritet ges åt införskaffande av data och produktion av information, inklusive högupplösta bilder som inte utgör någon risk eller något hot mot unionens eller medlemsstaternas säkerhet. Eftersom vissa Copernicusdata och viss Copernicusinformation kan kräva skydd bör dock alla deltagare i Copernicus, för att säkerställa ett säkert informationsflöde inom ramen för denna förordning, säkerställa en skyddsnivå för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som motsvarar den som ges enligt säkerhetsbestämmelserna i bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ⁽¹⁾ och enligt rådets säkerhetsbestämmelser i bilagorna till rådets beslut 2013/488/EU ⁽²⁾.
- (40) Eftersom vissa Copernicusdata och viss Copernicusinformation, inklusive högupplösta bilder, kan påverka unionens eller medlemsstaternas säkerhet bör rådet i vederbörligen motiverade fall bemyndigas att anta åtgärder för att bemöta risker och hot mot unionens eller medlemsstaternas säkerhet.
- (41) Unionen bör vara ägare till samtliga materiella och immateriella tillgångar som skapas eller utvecklas inom ramen för Copernicus. För att grundläggande egendomsrättigheter ska respekteras till fullo bör nödvändiga överenskommelser träffas med befintliga ägare. Bestämmelserna i denna förordning om äganderätt till immateriella tillgångar bör inte anses omfatta immateriella rättigheter som inte kan överlåtas enligt tillämplig nationell rätt. Unionens äganderätt bör inte påverka unionens möjlighet att, i enlighet med denna förordning och när så anses lämpligt på grundval av en bedömning från fall till fall, göra dessa tillgångar tillgängliga för tredje part eller att överlåta dem. I synnerhet bör det vara möjligt för unionen att överlåta innehavet av eller ge licens för immateriella rättigheter som uppstår till följd av arbetet inom ramen för Copernicus för att främja en stark spridning av Copernicus-tjänster till användare i senare led.
- (42) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder över hela utgiftscykeln, bland annat åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, att driva in belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt och att vid behov fastställa administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med budgetförordningen.
- (43) Eftersom Copernicus är ett komplext program bör kommissionen biträdas av oberoende experter från en bred krets av intressenter, inklusive i synnerhet experter på säkerhetsfrågor som utsetts av medlemsstaterna, företrädare för relevanta nationella enheter som är ansvariga för rymdfrågor och Copernicusanvändare, för att tillhandahålla kommissionen nödvändig teknisk och vetenskaplig expertis, liksom tvärvetenskapliga och ämnesövergripande perspektiv med hänsyn till relevanta befintliga initiativ på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå.
- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning i fråga om antagandet av det årliga arbetsprogrammet, de tekniska specifikationerna för tjänste- och rymdkomponenterna, säkerhetsaspekterna och åtgärderna för att främja enhetlighet mellan medlemsstaterna i fråga om användning av Copernicusdata och Copernicusinformation och deras tillgång till teknik och utveckling inom jordobservation, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (45) Eftersom Copernicus är ett användarstyrt program kräver det att användarna fortlöpande och aktivt deltar i framför allt fastställandet och godkännandet av krav på tjänsterna. För att öka värdet för användarna bör man aktivt söka deras medverkan och hålla regelbundna samråd med slutanvändare från den offentliga och den privata sektorn. Därför bör en arbetsgrupp inrättas (nedan kallat *användarforumet*) för att bistå Copernicuskommittén med att fastställa användarnas krav, verifiera tjänsternas förenlighet och samordna användare från den offentliga sektorn.

(1) Kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (EGT L 317, 3.12.2001, s. 1).

(2) Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (46) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör delegeras till kommissionen med avseende på nödvändiga datakrav för utveckling av operativa tjänster, villkor och förfaranden för tillgång till, registrering av och användning av Copernicusdata och Copernicusinformation, de särskilda tekniska kriterier som är nödvändiga för att förebygga störning av Copernicusdata och Copernicusinformation och kriterier för begränsning av införskaffande eller spridning av Copernicusdata och Copernicusinformation på grund av motstridiga rättigheter. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (47) De åtgärder som finansieras genom denna förordning bör övervakas och utvärderas så att justeringar kan göras och hänsyn kan tas till nya omständigheter. Utvärderingen bör framför allt avse data- och informationspolicyns inverkan på intressenter och användare i senare led samt inflytandet på företagen och på nationella och privata investeringar i infrastruktur för jordobservation. Utvärderingen bör även ta upp frågan om ett eventuellt framtida deltagande av relevanta europeiska organ, såsom Europeiska byrån för GNSS. För att maximera resultaten och utnyttja den kunskap och expertis som vunnits under programmets genomförandefaser bör nya organisationsmodeller undersökas för framtida planering som säkrar ett långsiktigt ekonomiskt åtagande.
- (48) Eftersom målet för denna förordning, nämligen inrättandet av Copernicus, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det även kommer att innefatta alleuropeisk kapacitet och kräva ett samordnat tillhandahållande av tjänster i medlemsstaterna med samordning på unionsnivå, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.
- (49) I den här förordningen fastställs en finansieringsram som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (50) Finansieringsperioden för den här förordningen bör anpassas till den som föreskrivs i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Därför bör den här förordningen gälla från och med den 1 januari 2014.
- (51) Det är även nödvändigt att upphäva förordning (EU) nr 911/2010 så att en lämplig ram för styrning och finansiering kan upprättas och så att ett helt operativt Copernicus kan säkerställas. Alla åtgärder som antas på grundval av förordning (EU) nr 911/2010 bör fortsätta att gälla för att säkerställa kontinuitet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artike 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Copernicus, unionens jordobservations- och jordövervakningsprogram, (nedan kallat *Copernicus*), och fastställs regler för dess genomförande.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Copernicus är ett civilt användarstyrt program, under civil kontroll, som bygger på befintlig nationell och europeisk kapacitet och sörjer för kontinuitet i de verksamheter som åstadkommit inom programmet Global övervakning för miljö och säkerhet.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

2. Copernicus består av följande komponenter:
 - a) En tjänstekomponent som ger tillgång till information inom områdena atmosfärövervakning, havsmiljöövervakning, landmiljöövervakning, klimatförändringar, katastrofinsatser och säkerhet.
 - b) En rymdkomponent som ger varaktig tillgång till rymdbaserade observationer för de tjänsteområden som avses i led a.
 - c) En fältdatakomponent som säkerställer samordnad tillgång till observationer från flygburna och havs- och markbaserade installationer för de tjänsteområden som avses i led a.
3. Lämpliga länkar och gränssnitt mellan de komponenter som avses i punkt 2 ska upprättas.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *särskilda satellituppdrag*: rymdbaserade jordobservationsprojekt för användning i Copernicus, i synnerhet Sentinelerna.
2. *bidragande satellituppdrag*: rymdbaserade jordobservationsprojekt som tillhandahåller data till Copernicus som kompletterar data från särskilda satellituppdrag.
3. *särskilda data från satellituppdrag*: rymdbaserade jordobservationsdata från särskilda satellituppdrag för användning i Copernicus.
4. *bidragande data från satellituppdrag*: rymdbaserade jordobservationsdata från bidragande satellituppdrag som är licensierade eller tillhandahålls för användning i Copernicus.
5. *fältdata*: observationsdata från mark-, vatten- eller flygburna sensorer och referens- och stöddata som är licensierade eller tillhandahålls för användning i Copernicus.
6. *data och information från tredje part*: data och information som tagits fram utanför Copernicus tillämpningsområde och som är nödvändiga för genomförandet av dess mål.
7. *Copernicusdata*: särskilda data från satellituppdrag, bidragande data från satellituppdrag och fältdata.
8. *Copernicusinformation*: information från de Copernicustjänster som avses i artikel 5.1 efter behandling eller modellering av Copernicusdata.
9. *Copernicusanvändare*:
 - a) huvudsakliga Copernicusanvändare: unionens institutioner och organ, europeiska, nationella, regionala eller lokala myndigheter som har till uppgift att definiera, genomföra eller övervaka en offentlig tjänst eller politik på områden som avses i artikel 2.2 a,
 - b) forskningsanvändare: universitet eller andra forsknings- och utbildningsorganisationer,
 - c) kommersiella och privata användare,
 - d) välgörenhetsorganisationer, icke-statliga organisationer och internationella organisationer.

Artikel 4

Mål

1. Copernicus ska bidra till följande allmänna mål:
 - a) Övervakning av jorden för att stödja skyddet av miljön och insatser för civilskydd och civil säkerhet.
 - b) Maximering av de socioekonomiska vinsterna och därigenom stödja Europa 2020-strategin och dess mål om smart och hållbar tillväxt för alla genom att främja användningen av jordobservation i tillämpningar och tjänster.
 - c) Främjande av utvecklingen av en konkurrenskraftig europeisk rymd- och tjänsteindustri och maximering av möjligheterna för europeiska företag att utveckla och tillhandahålla innovativa system och tjänster för jordobservation.

- d) Tryggande av oberoende tillgång till kunskap om miljön och central teknik för tjänster avseende jordobservation och geoinformation och därigenom göra det möjligt för Europa att uppnåoberoende beslutsfattande och åtgärder.
 - e) Stöd och bidrag till europeiska politikområden och främjande av globala initiativ, såsom Geoss.
2. För att uppnå de allmänna mål som anges i punkt 1 ska Copernicus ha följande specifika mål:
- a) Att till Copernicusanvändare leverera data och information som ska vara korrekta och tillförlitliga och som ska tillhandahållas på lång sikt och uthålligt så att de möjliggör de tjänster som avses i artikel 5.1 och svarar mot de huvudsakliga Copernicusanvändarnas behov.
 - b) Att tillhandahålla varaktig och tillförlitlig tillgång till ryddbaserade data och ryddbaserad information från oberoende europeisk jordobservationskapacitet med konsekventa tekniska specifikationer som bygger på befintliga europeiska och nationella resurser och kapaciteter samt vid behov komplettera dem.
 - c) Att tillhandahålla varaktig och tillförlitlig tillgång till fältdata som särskilt förlitar sig på befintliga kapaciteter som är verksamma på europeisk och nationell nivå och på globala observationssystem och nätverk.
3. Hur väl de mål som anges i punkterna 1 och 2 uppnås ska mätas med hjälp av följande resultatindikatorer:
- a) Copernicusdata och Copernicusinformation som tillgängliggörs enligt respektive servicenivåkrav för miljön, civilskydd och civil säkerhet.
 - b) Ökad efterfrågan på Copernicusdata och Copernicusinformation mätt som utvecklingen av antalet användare, mängden lästa data och mervärdesinformation genom det ökade antalet tjänster i senare led samt spridningen i medlemsstaterna och unionen.
 - c) Användning av Copernicusdata och Copernicusinformation av unionens institutioner och organ, internationella organisationer och europeiska, nationella, regionala eller lokala myndigheter, inbegripet graden av upptagning och tillfredsställelse bland användarna samt nyttan för europeiska samhällen.
 - d) Marknadsgenomslag, inbegripet expansion av befintliga marknader och skapande av nya marknader och konkurrenskraft för de europeiska operatörerna i senare led.
 - e) Långsiktig tillgång till Copernicusdata som stöder Copernicustjänster.

Artikel 5

Copernicus tjänstekomponent

1. I Copernicus tjänstekomponent ska följande tjänster ingå:
- a) Atmosfärövervakningstjänsten, som ska tillhandahålla information om europeisk luftkvalitet och atmosfärens kemiska sammansättning på global nivå. Framför allt ska tjänsten bistå med information till system för övervakning av luftkvaliteten på allt från lokal till nationell nivå samt bidra till övervakningen av sammansättningen av klimatvariabler i atmosfären, om möjligt inbegripet samverkan med trädäckta ytor.
 - b) Havsmiljöövervakningstjänsten, som ska tillhandahålla information om det fysiska tillståndet och utvecklingen i hav och marina ekosystem i både världshav och regionala europeiska havsområden, till stöd för sjösäkerhet, övervakning av avfallsflöden, havsmiljön och kust- och polarregioner och av havsresurser samt meteorologiska prognoser och klimatövervakning.
 - c) Landmiljöövervakningstjänsten, som ska tillhandahålla information om markanvändning, växttäcket, snö- och istäcket, klimatförändringarna och biogeofysiska variabler, inbegripet deras utveckling till stöd för global till lokal miljöövervakning av biologisk mångfald, mark, inlands- och kustvatten, skogar och växtlighet, naturresurser samt till stöd för tillämpning i allmänhet av miljö-, jordbruks-, utvecklings-, energi-, stadsplanerings-, infrastruktur- och transportpolitik.
 - d) Klimatförändringstjänsten, som ska tillhandahålla information för att öka kunskapsbasen till stöd för insatser för anpassning och begränsningsåtgärder. Den ska särskilt bidra till tillhandahållande av väsentliga klimatvariabler, klimatanalys, prognoser och indikatorer i den skala i tid och rum som är relevant för anpassnings- och begränsningsstrategier för unionens olika områden för sektors- och samhällsnytta.

- e) Katastrofinsatsjärsten, som ska tillhandahålla information för räddningsinsatser vid olika typer av katastrofer, bland annat meteorologiska faror, geofysiska faror, avsiktliga och oavsiktliga människoskapade katastrofer och andra humanitära katastrofer, samt för förebyggande, beredskap, reaktioner och återhämtning.
- f) Säkerhetstjänsten, som ska tillhandahålla information till stöd för Europas civila säkerhetsutmaningar och förbättra kapaciteten att förebygga, förbereda sig på och reagera på kriser, särskilt gränsövervakning och övervakning till havs, men också stöd för unionens yttre åtgärder, utan att det påverkar de samarbetsarrangemang som kan ingås mellan kommissionen och olika organ inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, i synnerhet Europeiska unionens satellitcentrum.

2 Det tillhandahållandet av tjänster som avses i punkt 1 ska beakta subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna samt vara kostnadseffektivt och decentraliserat i lämpliga fall, varvid befintliga rymdbaserade och markbaserade data och referensdata på europeisk nivå samt kapaciteterna i medlemsstaterna integreras, så att överlappningar kan undvikas. Insamling av nya data som överlappar befintliga källor ska undvikas, förutom när användningen av befintliga eller uppgraderbara dataset inte är tekniskt genomförbar, kostnadseffektiv eller möjlig vid lämplig tidpunkt.

Man ska inom tjänsterna tillämpa rigorösa system för kvalitetskontroll och tillhandahålla information om tjänstenivåer, inbegripet tillgång, tillförlitlighet, kvalitet och punktlighet.

3. För att trygga utvecklingen av de tjänster som avses i punkt 1 och deras upptagning i den offentliga sektorn ska även följande insatser genomföras:

- a) Utveckling som syftar till att öka tjänsternas kvalitet och effektivitet, inklusive ändringar och anpassningar, undvika och minska operativa risker samt utnyttja synergieffekter med närliggande verksamhet, såsom inom Horisont 2020.
- b) Stödande verksamhet för att främja användningen och nyttiggörandet av Copernicusdata och Copernicusinformation för
 - i) offentliga myndigheter som ansvarar för utformning, genomförande, verkställande eller övervakning av en offentlig tjänst eller ett politikområde som avses i punkt 1; detta ska omfatta kapacitetsbyggande och utveckling av standardförfaranden och verktyg för att integrera Copernicusdata och Copernicusinformation i användarnas arbetsflöde,
 - ii) andra användare eller tillämpningar i senare led; detta ska inbegripa uppsökande verksamhet, utbildning och spridning.

Artikel 6

Copernicus rymdkomponent

1. Copernicus rymdkomponent ska tillhandahålla rymdbaserade observationer och främst betjäna de tjänster som nämns i artikel 5.1.

2. Copernicus rymdkomponent ska bestå av särskilda satellituppdrag och data från bidragande satellituppdrag och inbegripa följande verksamheter:

- a) Tillhandahållande av rymdbaserade observationer, vilket inbegriper följande:
 - i) Genomförande, underhåll och drift av särskilda satellituppdrag, inbegripet styrning av satelliter, övervakning och kontroll av satelliterna, mottagning, behandling, arkivering och spridning av data samt permanent kalibrering och validering.
 - ii) Tillhandahållande av fältdata för kalibrering och validering av särskilda observationer.
 - iii) Tillhandahållande, arkivering och spridning av data från bidragande satellituppdrag som kompletterar data från särskilda satellituppdrag.
- b) Verksamhet som behövs på grund av nya behov hos användarna, vilket inbegriper följande:
 - i) Kartläggning av luckor i observationerna och specifikationer för nya särskilda satellituppdrag med utgångspunkt i användarnas behov.
 - ii) Utveckling för att modernisera och komplettera de särskilda satellituppdragen, däribland konstruktion och upphandling av nya delar av den berörda rymdinfrastrukturen.
- c) Skydd av satelliter mot kollisionsrisken med hänsyn till unionens ram för rymdövervakning och spårning.
- d) Säkert urdrifttagande av uttjänta satelliter.

Artikel 7

Copernicus fältdata-komponent

1. Copernicus in situ-komponent ska ge tillgång till fältdata och främst betjäna de Copernicustjänster som avses i artikel 5.1.

Den ska inbegripa följande verksamheter:

- a) Tillhandahållande av fältdata till de operativa tjänsterna, inbegripet fältdata från tredje part på det internationella planet, på grundval av befintliga kapaciteter.
 - b) Samordning och harmonisering av insamling och tillhandahållande av fältdata.
 - c) Tekniskt bistånd till kommissionen i fråga om tjänstekraven på data från in situ-observationer.
 - d) Samarbete med operatörer av jordbaserade resurser för att främja enhetlighet inom utvecklingsverksamhet avseende infrastruktur och nätverk för in situ-observationer.
 - e) Kartläggning av luckor i fältobservationer som inte kan fyllas av befintlig infrastruktur och nätverk, inklusive på global nivå, och åtgärdande av dessa luckor, med respekt för subsidiaritetsprincipen.
2. Fältdata ska användas i Copernicus i enlighet med tillämpliga rättigheter för tredje part, inklusive sådana som omfattar medlemsstater, samt tillämpliga begränsningar för användning och vidaredistribution.

3. I enlighet med artikel 58.1 c i budgetförordningen får kommissionen helt eller delvis anförtro verksamheten inom fältdataskomponenten åt de tjänsteoperatörer som avses i artikel 11.1 i den här förordningen eller, när övergripande samordning krävs, åt Europeiska miljöbyrån.

Artikel 8

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av den verksamhet som avses i artiklarna 5, 6 och 7 fastställs till 4 291,48 miljoner EUR i löpande priser för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

2. Det belopp som avses i punkt 1 ska delas upp i följande utgiftskategorier i löpande priser:

- a) För den verksamhet som avses i artiklarna 5 och 7: 897,415 miljoner EUR.
- b) För den verksamhet som avses i artikel 6: 3 394,065 miljoner EUR, inklusive maxbeloppet på 26,5 miljoner EUR för den verksamhet som avses i artikel 6.2 c.

3. Kommissionen får omfördela medel från en utgiftskategori enligt punkt 2 a och b till en annan upp till ett tak på 10 % av det belopp som avses i punkt 1. Om omfördelningen ger ett ackumulerat belopp på över 10 % av det belopp som avses i punkt 1, ska kommissionen rådfråga Copernicuskommittén i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.3.

4. Ränta från förfinansiering som utbetalas till enheter med ansvar för indirekt genomförande av budgeten ska anslås till verksamheter som regleras i delegeringsavtalet eller kontraktet mellan kommissionen och den aktuella enheten. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning ska enheter med ansvar för indirekt genomförande av budgeten öppna konton som gör det möjligt att särskilja medel och motsvarande ränta.

5. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen. Om den verksamhet som ett budgetåtagande ska täcka sträcker sig över mer än ett budgetår, får åtagandet delas upp i årliga delåtaganden.

6. De till Copernicus anslagna medlen får också täcka de utgifter för förberedelser, övervakning, kontroller, revision och utvärderingar som direkt krävs för Copernicus förvaltning och för att dess mål ska uppnås, inbegripet studier, möten, information och kommunikation samt utgifter för IT-nät för informationsbehandling och dataöverföring.

7. Kommissionen får anförtro genomförandet av Copernicus åt de enheter som avses i artikel 58.1 c i budgetförordningen. När Copernicus budget genomförs genom indirekt förvaltning på grundval av artikel 10.3 eller 11.1, ska upphandlingsreglerna för de enheter som anförtros uppgifter som ingår i budgetgenomförandet tillämpas i den utsträckning som detta är tillåtet enligt artikel 60 i budgetförordningen. Särskilda justeringar som krävs för dessa regler, vilket även inbegriper förlängning av befintliga kontrakt, ska fastställas i motsvarande delegeringsavtal.

KAPITEL II

STYRNINGEN AV COPERNICUS

Artikel 9

Kommissionens uppgifter

1. Kommissionen ska ha det övergripande ansvaret för Copernicus och för samordningen mellan programmets olika komponenter. Kommissionen ska förvalta de medel som fördelas enligt förordningen och övervaka genomförandet av Copernicus, inbegripet fastställande av prioriteringar, användarnas medverkan, kostnader, tidsplan, prestanda och upphandling.
2. Kommissionen ska på unionens vägnar och på de områden där unionen är behörig sköta förbindelserna med tredjeländer och internationella organisationer och samordna Copernicus med verksamhet på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå.
3. Kommissionen ska underlätta samordnade bidrag från medlemsstaterna i syfte att operativt tillhandahålla tjänsterna och se till att nödvändiga observationsdata är tillgängliga på lång sikt.
4. Kommissionen ska stödja en lämplig utveckling av Copernicustjänster och se till att Copernicus kompletterar, är förenligt med och är kopplat till andra tillämpliga politikområden, instrument, program och åtgärder inom unionen för att se till att dessa politikområden, instrument, program och åtgärder drar nytta av Copernicustjänster.
5. Kommissionen ska främja en långsiktig och stabil investeringsmiljö och samråda med intressenter när den fattar beslut om att byta produkter för såväl Copernicusdata som Copernicusinformationstjänster som omfattas av denna förordning.
6. Kommissionen ska se till att alla enheter som anförtros genomförandeuppgifter ska tillhandahålla alla medlemsstaterna sina tjänster.
7. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 om fastställande av datakraven för utveckling av Copernicus tjänstekomponent som avses i artikel 5.1.
8. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.4 när det gäller
 - a) de tekniska specifikationerna för Copernicus tjänstekomponent enligt artikel 5.1 när det gäller dess genomförande,
 - b) de tekniska specifikationerna för Copernicus rymdkomponent enligt artikel 6 när det gäller dess genomförande och utveckling på grundval av användarnas behov.
9. Kommissionen ska i god tid tillhandahålla medlemsstaterna och Europaparlamentet all relevant information om Copernicus, särskilt när det gäller riskhantering, totalkostnad, årliga driftskostnader för varje viktig del i Copernicus infrastruktur, tidsplan, prestanda, upphandling samt bedömning av hantering av immateriella rättigheter.

Artikel 10

Europeiska rymdorganisationens uppgifter

1. Kommissionen ska ingå ett delegeringsavtal med ESA, som ska anförtros följande uppgifter:
 - a) Säkerställa den tekniska samordningen i Copernicus rymdkomponent.
 - b) Fastställa den övergripande systemarkitekturen för Copernicus rymdkomponent och dess utveckling med utgångspunkt i användarnas behov, som samordnas av kommissionen.
 - c) Förvalta de medel som fördelas.
 - d) Säkerställa övervaknings- och kontrollförfarandena.
 - e) Utforma nya särskilda satellituppdrag.
 - f) Upphandla återkommande särskilda satellituppdrag.
 - g) Genomföra särskilda satellituppdrag, med undantag för sådana som genomförs av Eumetsat i enlighet med punkt 2 i denna artikel.
 - h) Samordna en tidsplan för tillgång till data från bidragande satellituppdrag från Copernicustjänster.
 - i) Förvärva åtkomsträttigheter och förhandla om villkor för användningen av de kommersiella satellitdata som krävs för de Copernicustjänster som avses i artikel 5.1.

2. Kommissionen ska ingå ett delegeringsavtal med Eumetsat, som ska anförtros ansvaret att genomföra särskilda satellituppdrag och ge tillgång till data från bidragande satellituppdrag i enlighet med sitt mandat och sin sakkunskap.
3. Delegeringsavtalen med ESA och Eumetsat ska ingås på grundval av ett beslut om delegering som antas av kommissionen i enlighet med artikel 58.1 c i budgetförordningen.
4. I enlighet med artikel 60 i budgetförordningen ska ESA och Eumetsat om lämpligt fungera som upphandlande myndigheter med befogenhet att fatta beslut om genomförande och samordning av de upphandlingsuppgifter som delegerats till dem.
5. I den mån det är nödvändigt för de uppgifter och det budgetgenomförande som delegeras, ska de allmänna villkoren för förvaltningen av de medel som anförtros ESA och Eumetsat fastställas i delegeringsavtalen, där vid behov ESA:s långtidsscenarier också ska beaktas. Avtalen ska särskilt fastställa de åtgärder som ska genomföras i fråga om utveckling, upphandling och drift av Copernicus rymdkomponent, därtill hörande finansiering, förvaltningsförfaranden och övervaknings- och inspektionsåtgärder, åtgärder som ska tillämpas om kontrakt inte genomförs på tillfredsställande sätt i fråga om kostnader, tid, resultat och upphandling samt bestämmelser om rättigheter till alla materiella och immateriella tillgångar.
6. I övervaknings- och inspektionsåtgärderna ska det särskilt ingå ett system för preliminär kostnadsberäkning, systematisk information till kommissionen om kostnaderna och tidsplanen och, i händelse av skillnader mellan planerad budget, resultat och tidsplan, korrigeringar som säkerställer genomförandet av verksamheten inom ramen för anslagna medel.
7. Copernicuskommittén ska höras i samband med sådana beslut om delegering som avses i punkt 3 i denna artikel i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.3. Copernicuskommittén ska i förväg underrättas om delegeringsavtal som unionen, företrädd av kommissionen, ska ingå med ESA och Eumetsat.
8. Kommissionen ska informera Copernicuskommittén om resultaten av utvärderingen av upphandlingsförfarandena och de kontrakt med privata enheter som ESA och Eumetsat ska ingå, inbegripet information som rör underentreprenad.

Artikel 11

Tjänsteoperatörer

1. Kommissionen får, om åtgärdernas särskilda karaktär och befintlig särskild sakkunskap, mandat, drifts- och förvaltningskapacitet motiverar detta, genom delegeringsavtal eller andra typer av överenskommelser anförtro bland annat följande enheter genomförandeuppgifter avseende tjänstekomponenten:
 - a) Europeiska miljöbyrån (EEA),
 - b) Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex),
 - c) Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa),
 - d) Europeiska unionens satellitcentrum (EUSC),
 - e) Europacentret för medellånga väderprognoser (ECMWF), och
 - f) andra relevanta europeiska organ, grupperingar eller konsortier för nationella organ.

Delegeringsavtalen med tjänsteoperatörerna ska ingås på grundval av ett beslut om delegering som fattas av kommissionen i enlighet med artikel 58.1 c i budgetförordningen.

2. Vid valet av de enheter som avses i punkt 1 ska vederbörlig hänsyn tas till kostnadseffektiviteten i att anförtro enheten uppgifterna, liksom inverkan på enhetens styrstrukturer, budget och personalresurser.
3. Copernicuskommittén ska höras i samband med sådana beslut om delegering som avses i punkt 1 i denna artikel i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.3. Copernicuskommittén ska underrättas i förväg om delegeringsavtal som ingås mellan unionen, företrädd av kommissionen, och tjänsteoperatörerna.

*Artikel 12***Kommissionens arbetsprogram**

1. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett årligt arbetsprogram för Copernicus i enlighet med artikel 84 i budgetförordningen.
2. Det årliga arbetsprogrammet ska inbegripa en genomförandeplan som noga ska beskriva åtgärderna för de Copernicuskomponenter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 samt vara framsynt och beakta nya behov hos användarna och den tekniska utvecklingen.
3. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.4 i den här förordningen.

*Artikel 13***Samarbete med medlemsstaterna**

1. Kommissionen ska samarbeta med medlemsstaterna för att förbättra det inbördes utbytet av data och information och främja utvecklingen av spridning av data på regional och lokal nivå. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att data och information som krävs finns tillgänglig för Copernicus. Medlemsstaternas bidragande satellituppdrag och tjänsteinfrastruktur och fältdatainfrastruktur är mycket viktiga bidrag till Copernicus.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter anta åtgärder för att främja medlemsstaternas användning av Copernicusdata och Copernicusinformation och stödja deras tillgång till teknik och utveckling inom jordobservation. Sådana åtgärder får inte få till följd att konkurrensen snedvrids. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.4.

KAPITEL III

OFFENTLIG UPPHANDLING

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser tillämpliga på offentlig upphandling*Artikel 14***Allmänna principer**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.7 och sådana åtgärder som krävs för att skydda unionens väsentliga säkerhetsintressen eller den allmänna säkerheten, eller för att uppfylla unionens krav i fråga om exportkontroll, ska budgetförordningen, och framför allt principerna om öppen och sund konkurrens längs hela leveranskedjan, inledning av upphandlingsförfaranden med öppen information i rätt tid, tydlig information om tillämpliga upphandlingsregler, urvalskriterier och tilldelningskriterier samt all annan relevant information som möjliggör likvärdiga förutsättningar för alla potentiella anbudsgivare, tillämpas på Copernicus.

*Artikel 15***Specifika mål**

Under upphandlingsförfarandet ska de upphandlande myndigheterna i sina anbudsinfordringar eftersträva följande mål:

- a) Främjande av ett så brett och öppet deltagande som möjligt för alla ekonomiska aktörer i hela unionen, framför allt nya aktörer och små och medelstora företag, bland annat genom att uppmuntra anbudsgivarna att anlita underentreprenörer.
- b) Undvikande av eventuellt missbruk av dominerande ställning och beroende av en enda leverantör.
- c) Utnyttjande av tidigare offentliga investeringar och lärdomar samt industriell erfarenhet och kompetens, samtidigt som man ser till att bestämmelserna om konkurrensutsatta anbuds-förfaranden efterlevs.
- d) Upphandling från flera leverantörer när så är lämpligt för att säkerställa bättre helhetskontroll över Copernicus, dess kostnader och tidsplan.
- e) Beaktande, när så är lämpligt, av den totala kostnaden under hela livscykeln för den vara, tjänst eller byggtreprenad som upphandlas.

AVSNITT II

Specifika bestämmelser tillämpliga på offentlig upphandling

Artikel 16

Sunda konkurrensvillkor

Den upphandlande myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa sunda konkurrensvillkor när en ekonomisk aktörs tidigare deltagande i verksamhet med anknytning till den verksamhet som upphandlingen avser

- a) kan ge den ekonomiska aktören väsentliga fördelar i fråga om privilegierad tillgång till uppgifter och därigenom föranleda oro för likabehandlingsprincipens efterlevnad, eller
- b) påverkar normala konkurrensvillkor eller opartiskheten och objektiviteten vid tilldelningen eller genomförandet av kontrakten.

Dessa åtgärder får inte snedvrider konkurrensen eller äventyra likabehandling eller sekretess för insamlade uppgifter om företag, om deras kommersiella relationer eller om deras kostnadsstruktur. I detta sammanhang ska åtgärderna beakta det planerade kontraktets karaktär och former.

Artikel 17

Informationssäkerhet

När det gäller kontrakt som involverar, kräver och/eller innehåller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska den upphandlande myndigheten i upphandlingsdokumenten precisera vilka åtgärder och krav som är nödvändiga för att säkerställa säkerheten för denna information på erforderlig nivå.

Artikel 18

Tillförlitlighet hos leveranserna

Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten precisera vilka krav den ställer på tillförlitlighet hos leveranserna och tillhandahållandet av tjänsterna för fullgörande av kontraktet.

Artikel 19

Villkorade flerfaskkontrakt

1. Den upphandlande myndigheten får genomföra upphandling i form av villkorade flerfaskkontrakt.
2. Villkorade flerfaskkontrakt ska omfatta en fast fas, som åtföljs av ett budgetåtagande som resulterar i ett fast åtagande att tillhandahålla de kontraktsenliga bygg- och anläggningsarbetena, varorna eller tjänsterna för denna fas, samt en eller flera faser där både budgeten och utförandet är villkorade. I upphandlingsdokumenten ska det anges vilka element som ingår i det villkorade flerfaskkontraktet. Särskilt ska föremål, pris eller former för fastställande av pris samt former för tillhandahållande av bygg- och anläggningsarbetena, varorna och tjänsterna i varje fas anges.
3. Prestationerna i den fasta fasen ska utgöra en sammanhängande helhet; samma sak gäller prestationerna i varje villkorad fas, med beaktande av alla föregående faser.
4. För utförandet av varje villkorad fas ska den upphandlande myndigheten fatta ett beslut som meddelas uppdragstägaren på de villkor som anges i kontraktet. När en villkorad fas bekräftas för sent eller inte bekräftas alls kan uppdragstägaren, om kontraktet medger detta, få ersättning i form av vänteesättning eller avtalsvite på de villkor som anges i kontraktet.
5. Om den upphandlande myndigheten konstaterar att de bygg- och anläggningsarbeten, leveranser av varor eller tjänster som överenskommit inom en viss fas inte slutförts får den, om kontraktet medger detta, kräva skadestånd och säga upp kontraktet på de villkor som anges i detta.

Artikel 20

Självkostnadsbaserade kontrakt

1. Den upphandlande myndigheten kan, på de villkor som anges i punkt 2, välja att upphandla ett kontrakt som helt eller delvis är självkostnadsbaserat inom ramen för ett pristak.

Det pris som ska betalas för sådana kontrakt ska utgöras av ersättning för samtliga direkta utgifter som uppdragstagaren har haft på grund av kontraktets genomförande, såsom personalkostnader, materialkostnader eller kostnader för förbrukningsmateriel och användning av utrustning och infrastruktur som krävs för genomförande av kontraktet. Till dessa utgifter ska läggas antingen ett schablonbelopp som täcker allmänna omkostnader och vinst eller ett belopp som täcker allmänna omkostnader och en andel som fastställs med ledning av målpuffyllelse och leverans i tid.

2. Den upphandlande myndigheten får välja helt eller delvis självkostnadsbaserade kontrakt när det är objektivt omöjligt att exakt ange ett fast pris och om det skäligen kan visas att ett sådant fast pris skulle bli orimligt högt på grund av osäkerhetsfaktorer kring genomförandet av kontraktet av något av följande skäl:

- a) Upphandlingen rör mycket komplexa element eller bygger på ny teknik och medför därför betydande teknisk osäkerhet.
- b) Den verksamhet som kontraktet avser måste av operativa skäl inledas utan dröjsmål trots att det ännu inte är möjligt att fastställa ett fast och slutgiltigt totalpris, eftersom det föreligger betydande osäkerhetsfaktorer eller eftersom kontraktets genomförande delvis beror på genomförandet av andra kontrakt.

3. Pristaket för ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt ska vara det maximala belopp som kan utbetalas. Det får inte överskridas utom i vederbörligen motiverade undantagsfall med den upphandlande myndighetens medgivande på förhand.

4. I upphandlingsdokumenten för helt eller delvis självkostnadsbaserade kontrakt ska följande anges:

- a) Kontraktets karaktär, dvs. att det är fråga om ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt med ett pristak.
- b) För delvis självkostnadsbaserade kontrakt, vilka delar av upphandlingen som omfattas av självkostnadspris.
- c) Pristakets belopp.
- d) Tilldelningskriterier, som särskilt ska göra det möjligt att bedöma den preliminära budgetens rimlighet, vilka kostnader som är ersättningsgilla, formerna för fastställande av sådana kostnader och sådan vinst som nämns i anbudet.
- e) Den typ av tillägg som enligt punkt 1 ska tillämpas på utgifterna.
- f) Bestämmelser och förfaranden för att fastställa huruvida anbudsgivarens planerade kostnader för kontraktets genomförande är ersättningsgilla, i enlighet med principerna i punkt 5.
- g) Bokföringsregler som anbudsgivarna ska följa.
- h) För delvis självkostnadsbaserade kontrakt som ska omräknas till fasta, slutgiltiga priser, parametrarna för denna omräkning.

5. De kostnader som uppdragstagaren ådrar sig under genomförandet av ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt ska endast berättiga till ersättning om följande villkor är uppfyllda:

- a) De har verkligen uppstått under kontraktets löptid, med undantag för kostnader för utrustning, infrastruktur och immateriella tillgångar som krävs för genomförandet av kontraktet, vilka får betraktas som ersättningsgilla upp till hela sitt anskaffningsvärde.
- b) De anges i den preliminära budgeten, eventuellt ändrad av tilläggsavtal till det ursprungliga kontraktet.
- c) De är nödvändiga för genomförandet av kontraktet.
- d) De har sitt upphov i och kan tillskrivas genomförandet av kontraktet.
- e) De är särskiljbara, verifierbara, registrerade i uppdragstagarens bokföring och fastställda enligt de redovisningsstandarder som anges i kravspecifikationen och kontraktet.
- f) De uppfyller kraven i tillämplig skatte- och socialrätt.
- g) De avviker inte från kontraktsvillkoren.
- h) De är rimliga, motiverade och förenliga med kraven på sund ekonomisk förvaltning, särskilt kraven på sparsamhet och resurseffektivitet.

Uppdragstagaren ska vara ansvarig för registrering av sina kostnader och för att god ordning råder i bokföringen och alla andra handlingar som krävs för att styrka att de kostnader för vilka ersättning begärs verkligen uppstått och överensstämmer med principerna i denna artikel. De kostnader som uppdragstagaren inte kan styrka ska betraktas som ogiltiga och ska inte leda till ersättning.

6. Den upphandlande myndigheten ska vara ansvarig för följande uppgifter för att säkerställa ett korrekt genomförande av självkostnadsbaserade kontrakt:
- Den ska bestämma ett så realistiskt pristak som möjligt och samtidigt lämna tillräckligt med flexibilitet för att tekniska osäkerhetsfaktorer ska kunna beaktas.
 - Den ska räkna om delvis självkostnadsbaserade kontrakt till kontrakt med fasta, slutgiltiga totalpris så snart som det under kontraktets genomförande är möjligt att fastställa ett sådant fast, slutgiltigt pris. Därför ska den fastställa parametrarna för omräkning av självkostnadsbaserade kontrakt till kontrakt med fast, slutgiltigt pris.
 - Den ska vidta uppföljnings- och kontrollåtgärder, som särskilt inbegriper ett system för preliminär uppskattning av kostnaderna.
 - Den ska fastställa adekvata principer, verktyg och förfaranden för genomförandet av kontraktet, särskilt för att kartlägga kostnader och kontrollera att uppdragstagarens och dennes underentreprenörers kostnader under genomförandet av kontraktet berättigar till ersättning, samt för att foga tilläggsavtal till kontraktet.
 - Den ska kontrollera att uppdragstagaren och dennes underentreprenörer följer de redovisningsstandarder som anges i kontraktet och följer kravet att tillhandahålla redovisningshandlingar som ger en sann och rättvisande bild av bokföringen.
 - Den ska under hela kontraktets genomförande löpande säkerställa effektiviteten i de principer, verktyg och förfaranden som avses i led d.

Artikel 21

Tilläggsavtal

Den upphandlande myndigheten och uppdragstagarna får ändra kontraktet genom ett tilläggsavtal, förutsatt att tilläggsavtalet uppfyller alla nedanstående villkor:

- Det ändrar inte föremålet för kontraktet.
- Det rubbar inte kontraktets ekonomiska jämvikt.
- Det innehåller inga nya villkor som, om de hade ingått i de ursprungliga upphandlingsdokumenten, skulle ha gjort det möjligt att godkänna andra anbudsgivare än dem som ursprungligen godkändes eller att välja ett annat anbud än det som ursprungligen valdes.

Artikel 22

Underentreprenad

- Den upphandlande myndigheten ska begära av anbudsgivaren att denne genom konkurrensutsatt upphandling på lämpliga nivåer av underentreprenad lägger ut en del av upphandlingen på andra företag än dem som tillhör anbudsgivarens grupp av företag, särskilt på nya aktörer och små och medelstora företag.
- Den upphandlande myndigheten ska ange hur stor del av kontraktet som ska läggas ut på underentreprenad i form av ett intervall från minsta möjliga till största möjliga procentandel. Den ska säkerställa att dessa procentandelar är proportionella i förhållande till kontraktets föremål och värde, med beaktande av den berörda verksamhetssektorns art och framför allt den konstaterade konkurrenssituationen och industripotentialen.
- Om anbudsgivaren i sitt anbud meddelar sin avsikt att inte lägga ut någon del av kontraktet på underentreprenad, eller bara lägga ut en del som understiger minsta möjliga procentandel i intervallet i punkt 2, ska anbudsgivaren meddela den upphandlande myndigheten skälen till detta. Den upphandlande myndigheten ska vidarebefordra denna information till kommissionen.
- Den upphandlande myndigheten får avvisa underentreprenörer som valts av kandidaten i samband med tilldelningen av den huvudsakliga upphandlingen eller av den utvalde anbudsgivaren i samband med kontraktets genomförande. Avvisandet ska motiveras skriftligt och får inte grundas på andra kriterier än dem som användes för urval av anbudsgivare vid den huvudsakliga upphandlingen.

KAPITEL IV

DATA- OCH SÄKERHETSPOLICY*Artikel 23***Informationspolicy för Copernicusdata och Copernicusinformation**

1. Copernicusdata- och Copernicusinformationspolicyen för de åtgärder som finansieras inom Copernicus ska stödja de mål som avses i artikel 4 och följande särskilda mål:
 - a) Främja användning och spridning av Copernicusdata och Copernicusinformation.
 - b) Stärka de europeiska jordobservationsmarknaderna, särskilt när det gäller tjänster i förädlingsledet, för att främja tillväxt och sysselsättning.
 - c) Bidra till varaktig och kontinuerlig tillgång till Copernicusdata och Copernicusinformation.
 - d) Stödja europeisk forsknings-, teknik- och innovationsverksamhet.
2. Data från särskilda satellituppdrag och Copernicusinformation ska tillgängliggöras genom Copernicus spridningsplattformar, enligt på förhand fastställda tekniska villkor, fullständigt, öppet och kostnadsfritt, och med följande förbehåll:
 - a) Licensvillkor för data och information från tredje part.
 - b) Format, egenskaper och spridningssätt.
 - c) Unionens eller dess medlemsstaters säkerhetsintressen och yttre förbindelser.
 - d) Risk för störning, av säkerhetsskäl eller tekniska skäl, i det system som tar fram Copernicusdata och Copernicusinformation.
 - e) Säkerställande av tillförlitlig tillgång till Copernicusdata och Copernicusinformation för europeiska användare.

*Artikel 24***Villkor och begränsningar för tillgång till och användning av Copernicusdata och Copernicusinformation**

1. Kommissionen får med beaktande av en tredje parts data- och informationspolicy och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser och förfaranden för rymdinfrastruktur och markbaserad infrastruktur som står under nationell kontroll eller under kontroll av internationella organisationer anta delegerade akter enligt artikel 31 med avseende på följande:
 - a) Villkor och förfaranden för tillgång till, registrering av och användning av Copernicusdata och Copernicusinformation, inbegripet spridningssätt.
 - b) Särskilda tekniska kriterier som krävs för att förebygga störningar av Copernicusdata och Copernicusinformation, bland annat tillgångsprioritering.
 - c) Kriterier och förfaranden för begränsning av införskaffande eller spridning av Copernicusdata och Copernicusinformation på grund av motstridiga rättigheter.
2. Kommissionen får med beaktande av en tredje parts data- och informationspolicy och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser och förfaranden för rymdinfrastruktur och markbaserad infrastruktur som står under nationell kontroll eller under kontroll av internationella organisationer anta åtgärder i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.4 med avseende på följande:
 - a) Tekniska specifikationer för överföring och användning av data från särskilda satellituppdrag som sänds till mottagningsstationer eller via särskilda bredbandsförbindelser som inte ingår i Copernicusprogrammet.
 - b) Tekniska specifikationer för arkivering av Copernicusdata och Copernicusinformation.
3. Kommissionen ska utforma relevanta licensvillkor och licensförfaranden för data från särskilda satellituppdrag och Copernicusinformation, och överföring av satellitdata till mottagningsstationer eller via särskilda bredbandsförbindelser till stationer som inte ingår i Copernicusprogrammet, i enlighet med denna förordning och tillämpliga rättigheter för tredje part.

*Artikel 25***Skydd av säkerhetsintressen**

1. Kommissionen ska utvärdera säkerhetsramarna för Copernicus med beaktande av de mål som avses i artikel 4. I detta syfte ska kommissionen bedöma de nödvändiga säkerhetsåtgärder som ska utformas för att undvika risker eller hot mot unionens eller medlemsstaternas intressen eller säkerhet, särskilt för att säkerställa efterlevnad av de principer som anges i beslut 2001/844/EG och beslut 2013/488/EU.
2. På grundval av den utvärdering som avses i punkt 1 ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa de säkerhetsrelaterade tekniska specifikationer som krävs för Copernicus. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.4.
3. Kommissionen får bistås av oberoende experter från medlemsstaterna för att fastställa de tekniska specifikationerna för de säkerhetsramar som avses i punkt 2.
4. Utan hinder av vad som sägs i punkt 2 ska rådet anta de åtgärder som krävs närhelst unionens eller medlemsstaternas säkerhet skulle kunna påverkas av data eller information som lämnas av Copernicus.
5. När säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter tas fram eller hanteras inom Copernicus ska alla deltagare säkerställa en skyddsnivå som motsvarar den som ges genom de regler som återfinns i bilagan till beslut 2001/844/EG och i bilagorna till beslut 2013/488/EU.

KAPITEL V

ÖVRIGT

*Artikel 26***Internationellt samarbete**

1. Följande länder eller internationella organisationer får delta i Copernicus på grundval av relevanta avtal:
 - a) Länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är avtalslutande parter i EES-avtalet, i enlighet med villkoren i det avtalet.
 - b) Kandidatländerna och potentiella kandidater i enlighet med respektive ramavtal eller ett protokoll till ett associeringsavtal om de allmänna principerna och villkoren för dessa länders deltagande i unionsprogram.
 - c) Schweiziska edsförbundet, andra tredjeländer än de som avses i leden a och b samt internationella organisationer, i enlighet med avtal som ingåtts mellan unionen och sådana tredjeländer eller internationella organisationer på grundval av artikel 218 i EUF-fördraget och där villkoren och detaljerade bestämmelser för deras deltagande fastställs.
2. De länder eller internationella organisationer som avses i punkt 1 får lämna ekonomiskt stöd eller naturbidrag till Copernicus. Det ekonomiska stödet och de bidragen ska betraktas som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål, i enlighet med artikel 21.2 i budgetförordningen och får tas emot enligt de villkor som anges i avtalet med det ifrågavarande tredjelandet eller den ifrågavarande internationella organisationen.
3. Internationell samordning av observationssystem och informationsutbyte i samband därmed kan behandlas av Copernicus för att stärka dess globala dimension och komplementaritet med beaktande av befintliga internationella avtal och samordningsprocesser.

*Artikel 27***Skyddet av unionens ekonomiska intressen**

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt Copernicus, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korrupcion och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oegentligheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt Copernicus.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansieras enligt Copernicus.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås för genomförandet av Copernicus.

Artikel 28

Äganderätt

1. Unionen ska vara ägare till samtliga materiella tillgångar och innehavare av samtliga immateriella rättigheter som skapas eller utvecklas inom ramen för Copernicus, om inte annat följer av avtal som i förekommande fall ingåtts med tredje part när det gäller befintliga äganderätter.

2. Villkoren för överlåtelse av äganderätt till unionen ska anges i sådana avtal som avses i punkt 1.

3. Kommissionen ska genom en lämplig ram säkerställa optimal användning av de tillgångar som avses i denna artikel; i synnerhet ska den förvalta de immateriella rättigheter som rör Copernicus så effektivt som möjligt, med hänsyn till behovet av att skydda och ge värde åt unionens immateriella rättigheter, samtliga intressenters intressen och nödvändigheten av en harmonisk utveckling av marknaderna och av den nya tekniken samt tjänsternas kontinuitet. För detta ändamål ska den se till att de kontrakt som ingås inom Copernicus omfattar möjligheten att överlåta eller ge licens för immateriella rättigheter som uppkommer genom arbete i Copernicus.

Artikel 29

Bistånd till kommissionen

Kommissionen får bistås av oberoende experter från olika områden med koppling till Copernicus verksamhetsområde och från en bred krets av berörda parter, inklusive företrädare för Copernicusanvändarna och nationella enheter med ansvar för rymdfrågor, för att tillhandahålla kommissionen nödvändig teknisk och vetenskaplig expertis liksom tvärvetenskapliga och ämnesövergripande perspektiv med beaktande av relevanta befintliga initiativ på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå.

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *Copernicuskommittén*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Copernicuskommittén ska sammanträda i särskilda konstellationer särskilt när det gäller säkerhetsaspekter (säkerhetsstyrelsen).

2. Copernicuskommittén ska inrätta ett användarforum som en arbetsgrupp för att bistå Copernicuskommittén när det gäller aspekter på användarkrav, i enlighet med sin arbetsordning.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

5. Företrädare för de enheter till vilka Copernicus uppgifter anförtros ska när så är lämpligt delta som observatörer i arbetet i Copernicuskommittén enligt de villkor som fastställs i dess arbetsordning.

6. De avtal som ingås av unionen i enlighet med artikel 26 får, vid behov, föreskriva deltagande i Copernicuskommitténs arbete av företrädare för tredjeländer eller internationella organisationer i enlighet med villkoren i kommitténs arbetsordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

7. Copernicuskommittén ska sammanträda regelbundet, helst en gång i kvartalet. Kommissionen ska vid varje möte lämna en rapport om framstegen med Copernicus. Dessa rapporter ska ge en allmän överblick över Copernicus status och utveckling, särskilt med avseende på riskhantering, kostnader, tidsplan, genomförande, upphandling och relevant rådgivning som tillhandahållits kommissionen.

Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9.7 och 24.1 ska ges till kommissionen för den tid som Copernicus pågår.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 9.7 och 24.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 9.7 och 24.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 32

Utvärdering

1. Senast den 31 december 2017 ska kommissionen efter samråd med berörda parter utarbeta en utvärderingsrapport om uppfyllelsen av målen för alla uppgifter som finansieras av Copernicus i fråga om resultat och genomslag, europeiskt mervärde och effektiv resursanvändning. Det ska bedömas huruvida alla mål fortfarande är relevanta, och hur åtgärderna bidrar till de mål som nämns i artikel 4 och till organisationsstrukturens prestanda och omfattningen av utvecklade tjänster. Bedömningen ska inbegripa en bedömning om ett eventuellt deltagande av relevanta europeiska byråer (inklusive Europeiska byrån för GNSS) och vid behov åtföljas av relevanta lagstiftningsförslag.

Särskilt ska det bedömas hur Copernicusdata- och Copernicusinformationspolicyn har påverkat intressenter och användare i senare led samt inflytandet på företagen och på nationella och privata investeringar i jordobservationsinfrastrukturer.

2. Kommissionen ska utföra den utvärdering som avses i punkt 1 i nära samarbete med de driftsansvariga och Copernicusanvändarna och ska granska Copernicus ändamålsenlighet och effektivitet och dess bidrag till de mål som anges i artikel 4. Kommissionen ska vidarebefordra resultatet av dessa utvärderingar till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och ska vid behov föreslå lämpliga åtgärder.
3. Kommissionen får, när så krävs med bistånd av oberoende enheter, företa en utvärdering av hur projekten har genomförts och vilken inverkan deras genomförande har haft i syfte att bedöma om målen har uppnåtts, bland annat i fråga om miljöskydd.
4. Kommissionen får begära att en medlemsstat tillhandahåller en särskild utvärdering av åtgärder och därtill hörande projekt som finansieras enligt denna förordning, eller i förekommande fall förser kommissionen med de uppgifter och det bistånd som krävs för att utvärdera sådana projekt.

Artikel 33

Upphävande

1. Förordning (EU) nr 911/2010 ska upphöra att gälla.
2. Eventuella åtgärder som vidtagits på grundval av förordning (EU) nr 911/2010 ska fortsätta att gälla.
3. Hänvisningar till den upphävda förordningen (EU) nr 911/2010 ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

*Artikel 34***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell som avses i artikel 33

Förordning (EU) nr 911/2010	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artiklarna 2, 5, 6 och 7
Artikel 3	–
Artikel 4	Artiklarna 4, 9, 10, 11, 13 och 26
Artikel 5	Artiklarna 5, 9, 11 och 13
Artikel 6	Artiklarna 14–22
Artikel 7	Artiklarna 9 och 26
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artiklarna 23, 24 och 25
Artikel 10	Artiklarna 24 och 31
Artikel 11	Artikel 31
Artikel 12	Artikel 31
Artikel 13	Artiklarna 23, 24 och 25
Artikel 14	Artiklarna 4 och 32
Artikel 15	Artiklarna 9 och 12
Artikel 16	Artikel 30
Artikel 17	Artikel 30
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 34
Bilaga	Artikel 4

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 378/2014**av den 3 april 2014****om ändring av förordning (EG) nr 1166/2008 vad gäller finansieringsramen för perioden 2014–2018****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1166/2008 ⁽²⁾ fastställs att medlemsstaterna år 2010, 2013 och 2016 ska genomföra undersökningar om jordbrukets struktur, för vilka de maximalt ska motta ett ekonomiskt bidrag från unionen på 75 % av kostnaderna för att genomföra undersökningarna, dock till vissa fastställda maximibelopp.
- (2) För att genomföra undersökningarna om jordbrukets struktur och tillgodose unionens informationskrav krävs betydande ekonomiska resurser från medlemsstaterna och från unionen.
- (3) I förordning (EG) nr 1166/2008 fastställdes finansieringsramen för genomförandet av undersökningsprogrammet, inklusive för hantering, underhåll och utveckling av de databassystem som används inom kommissionen för att behandla de uppgifter som medlemsstaterna rapporterar in, och beloppet för perioden 2008–2013 fastställdes.
- (4) I enlighet med förordning (EG) nr 1166/2008 ska beloppet för perioden 2014–2018 fastställas av budgetmyndigheten och den lagstiftande myndigheten på förslag av kommissionen på grundval av den nya budgetramen för den period som börjar 2014.
- (5) Den föreslagna finansieringsramen bör endast finansiera genomförandet av undersökningen om jordbrukets struktur 2016 samt hantering, underhåll och utveckling av de databassystem som används inom kommissionen för att behandla de uppgifter som medlemsstaterna rapporterar in inom denna undersökning.
- (6) Mot bakgrund av Kroatiens anslutning och behovet att genomföra undersökningar om företagsstrukturen i jordbruket i denna medlemsstat 2016, bör ett maximibidrag från unionen per undersökning fastställas för Kroatien, eftersom ett sådant bidrag inte föreskrivs i anslutningsakten.
- (7) Ständiga kommittén för jordbruksstatistik har hörts.
- (8) Förordning (EG) nr 1166/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 mars 2014.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1166/2008 av den 19 november 2008 om undersökningar om jordbrukets struktur och en undersökning om produktionsmetoder inom jordbruket samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 571/88 (EUT L 321, 1.12.2008, s. 14).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1166/2008 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 13 ska följande punkt läggas till:

”4a. För undersökningen om jordbrukets struktur 2016 ska maximibeloppet för Kroatien vara 500 000 EUR.”

2. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Finansieringsramen för genomförandet av undersökningen om jordbrukets struktur 2016, inklusive de anslag som är nödvändiga för hantering, underhåll och utveckling av de databassystem som används inom kommissionen för att behandla de uppgifter som medlemsstaterna rapporterar in enligt denna förordning, ska vara 20 650 000 EUR för perioden 2014–2018.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Kommissionen ska genomföra unionens finansiella stöd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (*).

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 14a

Skyddet av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av verksamhet som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom åläggande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt det här programmet.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med förfarandena i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 (*), utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av unionsfinansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som berörs av sådan finansiering.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra styckena ska befogenheten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i samarbetsavtal med tredje land eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och andra avtal som ingås med tillämpning av den här förordningen.

(*) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV